Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
EVGENI TANCHEV
της 23ης Απριλίου 2020[1]

Υπόθεση C-461/18 P

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd
κατά
Distillerie Bonollo SpA,
Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA,
Distillerie Mazzari SpA,
Caviro Distillerie Srl,

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εισαγωγές τρυγικού οξέος καταγωγής Κίνας – Αίτηση αναιρέσεως ασκηθείσα από παρεμβαίνοντα πρωτοδίκως – Άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 – Προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα από παραγωγό της Ένωσης – Παραδεκτό – Πράξη που αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα»

Περιεχόμενα

I. Το νομικό πλαίσιο 3

II. Το ιστορικό της διαφοράς 3

III. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση 5

IV. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων 7

V. Η αντίθετη αίτηση αναιρέσεως 8

A. Τα επιχειρήματα των διαδίκων 8

B. Εκτίμηση 10

1. Επί του παραδεκτού της αντίθετης αίτησης αναιρέσεως 10

α) Επί του παραδεκτού του μοναδικού λόγου αναιρέσεως που προβάλλεται προς στήριξη του κύριου αιτήματος της Επιτροπής, καθόσον βάλλει κατά των σκέψεων 59 και 63 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης 11

1 Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

β) Επί του παραδεκτού του αιτήματος της Επιτροπής να απορριφθεί ως αβάσιμος ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως 12

γ) Επί του παραδεκτού του αιτήματος της Επιτροπής προς το Δικαστήριο να απορρίψει ως αβάσιμο τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, καθόσον αναφέρεται στα επιχειρήματα που προέβαλε το Συμβούλιο στην απάντησή του προς τις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου 13

2. Επί της ουσίας 14

α) Επί του κύριου αιτήματος της Επιτροπής με το οποίο ζητείται η αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης 14

β) Επί του επικουρικού αιτήματος της Επιτροπής, με το οποίο ζητείται από το Δικαστήριο να αναιρέσει το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης 22

VI. Η κύρια αίτηση αναιρέσεως 23

A. Τα επιχειρήματα των διαδίκων 23

B. Εκτίμηση 25

1. Επί του παραδεκτού της αίτησης αναιρέσεως 25

2. Επί του παραδεκτού του μοναδικού λόγου αναιρέσεως 28

3. Επί της ουσίας 29

VII. Επί των δικαστικών εξόδων 36

VIII. Πρόταση 36

1. Με την υπό εξέταση αίτηση αναιρέσεως, η Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση της 3ης Μαΐου 2018, Distillerie Bonollo κ.λπ. κατά Συμβουλίου (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση)[2], με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 626/2012 (στο εξής: επίδικος κανονισμός)[3].

2. Δεδομένου ότι η Changmao Biochemical Engineering δεν ήταν διάδικος αλλά παρεμβαίνουσα στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία, η υπό εξέταση αίτηση αναιρέσεως παρέχει στο Δικαστήριο την αφορμή να αποφανθεί επί του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 56, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου (στο εξής: Οργανισμός), κατά το οποίο οι παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως μπορούν να ασκήσουν αναίρεση κατά απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, μόνον εφόσον η απόφαση αυτή τους θίγει άμεσα. Η υπό κρίση υπόθεση εγείρει επίσης το ζήτημα του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 11, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 (στο εξής: βασικός κανονισμός)[4], κατά το

2 T-431/12, EU:T:2018:251.

3 Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 626/2012 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2012, για τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 349/2012 σχετικά με την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τρυγικού οξέος, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2012, L 182, σ. 1).

4 Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51).

οποίο, όταν διεξάγεται επανεξέταση μέτρων αντιντάμπινγκ, πρέπει να εφαρμόζεται η ίδια μεθοδολογία που εφαρμόστηκε και στην αρχική έρευνα, εκτός αν έχουν μεταβληθεί οι συνθήκες. Επιπλέον, δεδομένου ότι η Επιτροπή έχει καταθέσει αντίθετη αίτηση αναιρέσεως, με την οποία βάλλει κατά της διαπίστωσης του Γενικού Δικαστηρίου ότι ο επίδικος κανονισμός αφορά άμεσα τις προσφεύγουσες εταιρίες, παραγωγούς της Ένωσης, το Δικαστήριο θα πρέπει να αποφανθεί κατά πόσον έχει εφαρμογή στον τομέα του αντιντάμπινγκ η ερμηνεία του άμεσου επηρεασμού στην πρόσφατη απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2018, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής, Επιτροπή κατά Scuola Elementare Maria Montessori και Επιτροπή κατά Ferracci (C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873, στο εξής: απόφαση Montessori).

I. Το νομικό πλαίσιο

3. Το άρθρο 11 του βασικού κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Διάρκεια ισχύος, επανεξέταση και επιστροφές», ορίζει στην παράγραφο 9 τα εξής:

«Για όλες τις επανεξετάσεις και τις έρευνες που διεξάγονται για το θέμα της επιστροφής δυνάμει του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εφαρμόζει, υπό τον όρο ότι δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, την ίδια μέθοδο που έχει εφαρμοσθεί και για την έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του άρθρου 2, και ιδιαίτερα των παραγράφων 11 και 12 του εν λόγω άρθρου, όπως επίσης των διατάξεων του άρθρου 17.»

II. Το ιστορικό της διαφοράς

4. Το τρυγικό οξύ χρησιμοποιείται κατά την παραγωγή οίνου και άλλων ποτών, ως πρόσθετο τροφίμων και ως επιβραδυντικό πήξης του γύψου και άλλων προϊόντων. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και στην Αργεντινή, το L+ τρυγικό οξύ παρασκευάζεται από υποπροϊόντα οινοποίησης, ήτοι από οινολάσπες. Στην Κίνα το L+ τρυγικό οξύ και το DL τρυγικό οξύ παρασκευάζονται από βενζόλιο. Το τρυγικό οξύ που παρασκευάζεται με χημική σύνθεση έχει τα ίδια φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά και προορίζεται για τις ίδιες βασικές χρήσεις με αυτό που παρασκευάζεται από υποπροϊόντα οινοποίησης.

5. Η Changmao Biochemical Engineering είναι παραγωγός-εξαγωγέας τρυγικού οξέος, με έδρα την Κίνα. Η Distillerie Bonollo SpA, η Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, η Distillerie Mazzari SpA, η Caviro Distillerie Srl και η Comercial Química Sarasa, SL (στο εξής: προσφεύγουσες πρωτοδίκως) είναι παραγωγοί τρυγικού οξέος, με έδρα την Ένωση.

6. Στις 24 Σεπτεμβρίου 2004 διάφοροι παραγωγοί της Ένωσης, μεταξύ των οποίων η Industria Chimica Valenzana (ICV), η Distillerie Mazzari και η Comercial Química Sarasa, υπέβαλαν καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με πρακτικές ντάμπινγκ στον τομέα του τρυγικού οξέος.

7. Στις 30 Οκτωβρίου 2004 η Επιτροπή δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με εισαγωγές τρυγικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας[5].

8. Στις 27 Ιουλίου 2005 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1259/2005 για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τρυγικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας[6].

5 ΕΕ 2004, C 267, σ. 4.

6 ΕΕ 2005, L 200, σ. 73.

9. Στις 23 Ιανουαρίου 2006 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 130/2006 για επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές τρυγικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας[7].

10. Με τον κανονισμό 130/2006, αναγνωρίστηκε στην Changmao Biochemical Engineering και στη Ninghai Organic Chemical Factory (στο εξής: δύο Κινέζοι εξαγωγείς-παραγωγοί) καθεστώς επιχείρησης που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ) σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ′, του βασικού κανονισμού. Στα αγαθά των δύο Κινέζων εξαγωγέων-παραγωγών επιβλήθηκαν δασμοί αντιντάμπινγκ ύψους 10,1 % και 4,7 % αντιστοίχως[8]. Σε όλες τις άλλες κινεζικές εταιρίες επιβλήθηκε δασμός ύψους 34,9 %.

11. Μετά τη δημοσίευση, στις 4 Αυγούστου 2010, ανακοίνωσης σχετικά με την επικείμενη λήξη της ισχύος ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ[9], οι πέντε παραγωγοί της Ένωσης που προαναφέρθηκαν στο σημείο 5 ανωτέρω υπέβαλαν στην Επιτροπή, στις 27 Οκτωβρίου 2010, αίτηση επανεξέτασης των εν λόγω μέτρων. Στις 26 Ιανουαρίου 2011 η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων[10].

12. Στις 9 Ιουνίου 2011 υπεβλήθη στην Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, αίτηση για τη διεξαγωγή μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης όσον αφορά τους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς. Η αίτηση αυτή υπεβλήθη από τους πέντε παραγωγούς της Ένωσης που προαναφέρθηκαν στο σημείο 5. Στις 29 Ιουλίου 2011 η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την έναρξη μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονταν στις εισαγωγές τρυγικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας[11].

13. Στις 16 Απριλίου 2012 το Συμβούλιο εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 349/2012 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τρυγικού οξέος, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, έπειτα από επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με τα όσα προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού[12].

14. Ο κανονισμός 349/2012 διατήρησε σε ισχύ τους δασμούς αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον κανονισμό 130/2006.

15. Μετά την περάτωση της διαδικασίας μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης όσον αφορά τους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 26 Ιουνίου 2012, τον επίδικο κανονισμό για την τροποποίηση του κανονισμού 349/2012.

16. Κατ’ ουσίαν, ο επίδικος κανονισμός δεν αναγνωρίζει ΚΟΑ στους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς και, κατόπιν υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας με βάση τις πληροφορίες που παρέσχε ένας συνεργάσιμος παραγωγός από ανάλογη χώρα, ήτοι την Αργεντινή, αυξάνει τον δασμό αντιντάμπινγκ για τα προϊόντα που παράγονται από τις δύο αυτές εταιρίες από 10,1 % σε 13,1 % και από 4,7 % σε 8,3 %, αντιστοίχως[13].

17. Στις 5 Οκτωβρίου 2012 η Changmao Biochemical Engineering άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του επίδικου κανονισμού.

7 ΕΕ 2006, L 23, σ. 1.

8 Βλ. αιτιολογικές σκέψεις 14 έως 17 του κανονισμού 1259/2005 και αιτιολογικές σκέψεις 12 και 42 του κανονισμού 130/2006.

9 ΕΕ 2010, C 211, σ. 11.

10 Ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασιών επανεξέτασης των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται στις εισαγωγές τρυγικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος τους (ΕΕ 2011, C 24, σ. 14).

11 ΕΕ 2011, C 223, σ. 16.

12 ΕΕ 2012, L 110, σ. 3.

13 Βλ. αιτιολογικές σκέψεις 17 έως 21 και 27 έως 29 του επίδικου κανονισμού.

18. Με απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017[14], το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον επίδικο κανονισμό στο μέτρο που εφαρμοζόταν στην Changmao Biochemical Engineering, με το σκεπτικό ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή, με την άρνησή τους να γνωστοποιήσουν στην εν λόγω εταιρία τις πληροφορίες σχετικά με τη διαφορά τιμής μεταξύ του DL τρυγικού οξέος και του L+ τρυγικού οξέος, η οποία καταλεγόταν στα στοιχεία που είχαν καθοριστική σημασία για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας του DL τρυγικού οξέος, προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνας της Changmao Biochemical Engineering και παρέβησαν το άρθρο 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Κατά της απόφασης εκείνης δεν ασκήθηκε αίτηση αναιρέσεως.

III. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

19. Στις 28 Σεπτεμβρίου 2012 οι προσφεύγουσες πρωτοδίκως ζήτησαν την ακύρωση του επίδικου κανονισμού.

20. Με απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2016 και με διάταξη της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, ο πρόεδρος του έκτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε δεκτές τις αιτήσεις παρεμβάσεως της Επιτροπής και της Changmao Biochemical Engineering υπέρ του Συμβουλίου, με τη διευκρίνιση ότι, επειδή οι αιτήσεις παρεμβάσεώς τους κατατέθηκαν μετά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 116, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991[15], ως έχει μετά την πλέον πρόσφατη τροποποίησή του στις 19 Ιουνίου 2013, μπορούσαν μόνο να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, με βάση την έκθεση ακροατηρίου που θα τους κοινοποιούνταν.

21. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε παραδεκτή την προσφυγή, έκανε δεκτό τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλαν οι προσφεύγουσες και ακύρωσε τον επίδικο κανονισμό.

22. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο υποστηρίζοντας ότι ο επίδικος κανονισμός δεν αφορούσε άμεσα και ατομικά τις προσφεύγουσες, καθώς και ότι δεν είχαν έννομο συμφέρον να ασκήσουν την προσφυγή.

23. Ειδικότερα[16], το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τις προσφεύγουσες. Το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι, κατά τη νομολογία, η προϋπόθεση αυτή απαιτεί, αφενός, η προσβαλλόμενη πράξη να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής κατάστασης του προσφεύγοντος και, αφετέρου, να μην καταλείπεται εξουσία εκτίμησης στους αποδέκτες της πράξης αυτής που είναι επιφορτισμένοι με την εκτέλεσή της. Η τελευταία αυτή προϋπόθεση πληρούνταν, επειδή τα κράτη μέλη, τα οποία ήσαν επιφορτισμένα με την εκτέλεση του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν διέθεταν διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τον συντελεστή του δασμού αντιντάμπινγκ και την επιβολή του δασμού αυτού στα οικεία προϊόντα. Όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστήριξαν ότι η τροποποίηση του συντελεστή των δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον επίδικο κανονισμό δεν μπορούσε να παραγάγει έννομα αποτελέσματα έναντι των προσφευγουσών, προβάλλοντας το επιχείρημα ότι αυτές, αφενός, δεν κατέβαλλαν καν δασμούς αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, δεν είχαν το δικαίωμα να ζητήσουν την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ ορισμένου ύψους στους ανταγωνιστές τους. Το Γενικό Δικαστήριο δεν δέχθηκε τον ισχυρισμό αυτόν. Συγκεκριμένα, επισήμανε ότι αν τα δικαστήρια της Ένωσης ερμήνευαν τόσο στενά τη συγκεκριμένη απαίτηση, όλες οι προσφυγές που ασκούνται από παραγωγούς της Ένωσης κατά κανονισμών με τους οποίους επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ θα έπρεπε να

14 Απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372).

15 ΕΕ 1991, L 136, σ. 1.

16 Δεδομένου ότι η Changmao Biochemical Engineering, στο δικόγραφο της αιτήσεως αναιρέσεως, αμφισβητεί μόνον την εκτίμηση της προϋπόθεσης του άμεσου επηρεασμού αλλά όχι την ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την προϋπόθεση του ατομικού επηρεασμού ή με το έννομο συμφέρον των προσφευγουσών πρωτοδίκως, θα παραθέσω συνοπτικά την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την προϋπόθεση του άμεσου επηρεασμού.

κρίνονται συλλήβδην απαράδεκτες· το ίδιο θα έπρεπε να ισχύει και για κάθε προσφυγή που ασκείται από ανταγωνιστή του δικαιούχου ενίσχυσης η οποία κηρύχθηκε συμβατή με την εσωτερική αγορά από την Επιτροπή μετά την περάτωση της επίσημης διαδικασίας έρευνας, καθώς και για κάθε προσφυγή που ασκείται από ανταγωνιστή κατά απόφασης με την οποία μια πράξη συγκέντρωσης κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά. Πλην όμως, προσφυγές τέτοιου είδους έχουν κριθεί παραδεκτές στη νομολογία. Δεδομένου ότι, στην υπό εξέταση υπόθεση, οι προσφεύγουσες κατέθεσαν την αίτηση για κίνηση της διαδικασίας μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης και ότι τα μέτρα που ελήφθησαν μετά την περάτωση της διαδικασίας μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης προορίζονταν για την αντιστάθμιση του ντάμπινγκ που προκάλεσε τη ζημία την οποία αυτές υπέστησαν ως παραγωγοί-ανταγωνιστές που δραστηριοποιούνται στην ίδια αγορά, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε το συμπέρασμα ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορούσε άμεσα τις προσφεύγουσες.

24. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αφορούσε παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

25. Το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε ότι το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού θέτει την απαίτηση ότι, σε όλες τις έρευνες επανεξέτασης, η Επιτροπή πρέπει, εφόσον δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, να εφαρμόζει την ίδια μεθοδολογία όπως στην αρχική έρευνα, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού.

26. Στην υπό εξέταση υπόθεση, κατά την αρχική έρευνα, η κανονική αξία υπολογίστηκε, όσον αφορά τους δύο Κινέζους παραγωγούς στους οποίους αναγνωρίστηκε ΚΟΑ, με βάση τις πραγματικές εγχώριες τιμές πώλησης της κάθε εταιρίας, και, όσον αφορά τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ, με βάση τα στοιχεία που παρέσχε ο παραγωγός από την ανάλογη χώρα, ήτοι ειδικότερα, με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης που ίσχυαν στην Αργεντινή. Στον επίδικο κανονισμό, καθότι δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ στους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς κατά την έρευνα επανεξέτασης, η κανονική αξία δεν μπορούσε πλέον να καθοριστεί με βάση τις πραγματικές εγχώριες τιμές πώλησης τις οποίες χρέωνε καθεμία από τις δύο αυτές εταιρίες. Υπολογίστηκε, κατ' ουσίαν, με βάση το κόστος παραγωγής στην Αργεντινή.

27. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το γεγονός ότι, στον επίδικο κανονισμό, η κανονική αξία για τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ υπολογίστηκε με βάση το κόστος παραγωγής στην Αργεντινή, και όχι με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή, συνιστά μεταβολή της μεθοδολογίας κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Δεδομένου ότι στον επίδικο κανονισμό δεν γινόταν λόγος για μεταβολή των συνθηκών, η διαφορετική μεθοδολογία δεν συνάδει προς την ανωτέρω διάταξη.

28. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον επίδικο κανονισμό [17].

29. Κατόπιν αίτησης των προσφευγουσών, διατήρησε σε ισχύ τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον επίδικο κανονισμό όσον αφορά τη Ninghai Organic Chemical Factory, μέχρις ότου η Επιτροπή και το Συμβούλιο λάβουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Υπό το πρίσμα της απόφασης της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372), ο εν λόγω δασμός δεν μπορούσε να διατηρηθεί σε ισχύ όσον αφορά την Changmao Biochemical Engineering.

17 Ως εκ τούτου, δεν συνέτρεχε λόγος εξέτασης από το Γενικό Δικαστήριο των λοιπών τεσσάρων λόγων ακυρώσεως των προσφευγουσών, εκ των οποίων ο δεύτερος αφορούσε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 3, του βασικού κανονισμού, λόγω του ότι χρησιμοποιήθηκε κατασκευασμένη κανονική αξία αντί να χρησιμοποιηθούν οι πραγματικές εγχώριες τιμές πώλησης στην ανάλογη χώρα, ο τρίτος αφορούσε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού λόγω του υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας με βάση το κόστος σε χώρα διαφορετική από την ανάλογη χώρα, ο τέταρτος αφορούσε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού λόγω υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας με τη χρησιμοποίηση πρώτης ύλης που δεν ήταν ισοδύναμη και ο πέμπτος αφορούσε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

IV. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

30. Με την υπό εξέταση αίτηση αναιρέσεως, η Changmao Biochemical Engineering ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της και να καταδικάσει τις προσφεύγουσες πρωτοδίκως στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.

31. Η Distillerie Bonollo, η Industria Chimica Valenzana (ICV), η Distillerie Mazzari και η Caviro Distillerie (στο εξής, από κοινού: Distillerie Bonollo κ.λπ.) ισχυρίζονται ότι το Δικαστήριο πρέπει να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμη. Περαιτέρω, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. ζητούν από το Δικαστήριο να καταδικάσει την αναιρεσείουσα και κάθε παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι Distillerie Bonollo κ.λπ. τόσο στην πρωτοβάθμια όσο και στην αναιρετική διαδικασία.

32. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο πρέπει να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη και να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

33. Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμη και να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

34. Η Επιτροπή έχει καταθέσει αντίθετη αίτηση αναιρέσεως. Ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να κρίνει απαράδεκτους τους τέσσερις πρώτους λόγους ακυρώσεως[18] και να κρίνει αβάσιμο τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως[19]. Επικουρικώς, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που υποχρεώνει το Συμβούλιο να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεσή της. Η Επιτροπή ζητεί επίσης από το Δικαστήριο να καταδικάσει την Changmao Biochemical Engineering στα δικαστικά έξοδα.

35. Οι Distillerie Bonollo κ.λπ. ζητούν από το Δικαστήριο να απορρίψει το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου της αντίθετης αίτησης αναιρέσεως[20] ως απαράδεκτο ή, επικουρικώς, ως αβάσιμο. Περαιτέρω, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. ζητούν από το Δικαστήριο να απορρίψει την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως, κατά τα λοιπά, ως αβάσιμη ή αλυσιτελή. Τέλος, ζητούν από το Δικαστήριο να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των Distillerie Bonollo κ.λπ. που αφορούν τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και στα δικαστικά έξοδα στα οποία θα υποβληθούν σε περίπτωση αναπομπής της υπόθεσης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

36. Το Συμβούλιο συντάσσεται με τα αιτήματα που διατύπωσε η Επιτροπή στην αντίθετη αίτηση αναιρέσεως.

37. Η Changmao Biochemical Engineering ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να κρίνει απαράδεκτους τους τέσσερις πρώτους λόγους ακυρώσεως, να κρίνει αβάσιμο τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως. Επικουρικώς, ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που υποχρεώνει το Συμβούλιο να λάβει μέτρα εκτέλεσης. Τέλος, ζητεί από το Δικαστήριο να καταδικάσει τις Distillerie Bonollo κ.λπ. στα δικαστικά έξοδα της Changmao Biochemical Engineering.

18 Οι τέσσερις πρώτοι λόγοι ακυρώσεως αφορούσαν i) παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, ii) παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 3, του ίδιου κανονισμού, iii) παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και iv) παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού (βλ. υποσημείωση 17 ανωτέρω).

19 Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αφορούσε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης (βλ. υποσημείωση 17 ανωτέρω).

20 Στο δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου της αντίθετης αίτησης αναιρέσεως προβάλλεται ότι ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως (βλ. υποσημείωση 19 ανωτέρω) είναι αβάσιμος.

38. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη στις 24 Οκτωβρίου 2019, η Changmao Biochemical Engineering, οι Distillerie Bonollo κ.λπ., το Συμβούλιο και η Επιτροπή ανέπτυξαν προφορικώς τις απόψεις τους.

V. Η αντίθετη αίτηση αναιρέσεως

39. Δεδομένου ότι με την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως την οποία άσκησε η Επιτροπή αμφισβητείται, κυρίως, το παραδεκτό της προσφυγής, η αίτηση αυτή θα πρέπει να εξεταστεί πρώτη.

A. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

40. Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να απορρίψει τους τέσσερις πρώτους λόγους ακυρώσεως ως απαράδεκτους[21] και να απορρίψει τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως ως αβάσιμο[22] ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως. Επικουρικώς, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που, στο σημείο 2 του διατακτικού της, υποχρεώνει το Συμβούλιο να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεσή της.

41. Προς στήριξη του αιτήματός της προς το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή προβάλλει έναν μόνον λόγο αναιρέσεως. Υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 51 έως 73 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τις Distillerie Bonollo κ.λπ.

42. Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο επικαλέστηκε το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) προκειμένου να υιοθετήσει μια ευρεία ερμηνεία της προϋπόθεσης του άμεσου επηρεασμού. Η ερμηνεία αυτή, κατά την οποία η εν λόγω απαίτηση πληρούται όταν η προσβαλλόμενη πράξη της Ένωσης έχει *ουσιαστικές* συνέπειες στην κατάσταση του προσφεύγοντος, δεν συνάδει επίσης, κατά την άποψη της Επιτροπής, με την πάγια νομολογία που απαιτεί να υφίστανται *έννομες* συνέπειες στην κατάσταση του προσφεύγοντος. Δεύτερον, η Επιτροπή διατείνεται ότι προϋπόθεση για να επηρεάζει ο επίδικος κανονισμός τη νομική κατάσταση των Distillerie Bonollo κ.λπ. είναι να τους παρέχει ουσιαστικό δικαίωμα. Ωστόσο, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι Distillerie Bonollo κ.λπ. δεν έχουν δικαίωμα να ζητήσουν την επιβολή μέτρων αντιντάμπινγκ ορισμένου ύψους σε ανταγωνιστές από τρίτες χώρες, δεδομένου ότι το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού επιτρέπει στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή να μην επιβάλλουν μέτρα όταν τούτο δεν εξυπηρετεί το συμφέρον της Ένωσης.

43. Η Επιτροπή συνάγει το συμπέρασμα ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί.

44. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει τους τέσσερις πρώτους λόγους ακυρώσεως ως απαράδεκτους και να απορρίψει τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως ως αβάσιμο. Όσον αφορά τον τελευταίο αυτόν λόγο ακυρώσεως, στο πλαίσιο του οποίου προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι είναι παραδεκτός, διότι πρόκειται για διαδικαστικό και όχι για ουσιαστικό λόγο ακυρώσεως. Ωστόσο, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος, δεδομένου ότι, στο πλαίσιο της διοικητικής

21 Όπως επισημαίνεται στην υποσημείωση 18 ανωτέρω, οι τέσσερις πρώτοι λόγοι ακυρώσεως αφορούσαν i) παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, ii) παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 3, του ίδιου κανονισμού, iii) παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και iv) παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

22 Όπως επισημαίνεται στην υποσημείωση 19 ανωτέρω, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αφορούσε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

διαδικασίας, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. είχαν πολυάριθμες γραπτές και προφορικές επικοινωνίες με την Επιτροπή. Σε περίπτωση, ωστόσο, που το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν μπορεί να αποφανθεί οριστικά επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή ζητεί την αναπομπή της υπόθεσης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του ανωτέρω λόγου.

45. Επικουρικώς, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Προς στήριξη του αιτήματος αυτού, η Επιτροπή προβάλλει έναν μόνον λόγο αναιρέσεως, με τον οποίο ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διατηρώντας σε ισχύ τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον επίδικο κανονισμό «μέχρις ότου [η Επιτροπή και το Συμβούλιο] λάβουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της [εν λόγω] αποφάσεως». Ισχυρίζεται ότι, από της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού (ΕΕ) 37/2014[23], μόνον η Επιτροπή δύναται να επιβάλλει μέτρα αντιντάμπινγκ.

46. Η Changmao Biochemical Engineering συμφωνεί με άπαντα τα αιτήματα της Επιτροπής, πλην όμως, πρώτον, διαφωνεί με το επικουρικό αίτημα της Επιτροπής (το οποίο εκτέθηκε συνοπτικά στο προηγούμενο σημείο) και, δεύτερον, ζητεί από το Δικαστήριο να καταδικάσει τις Distillerie Bonollo κ.λπ. στα δικαστικά έξοδα της Changmao Biochemical Engineering.

47. Οι Distillerie Bonollo κ.λπ. υποστηρίζουν ότι η αντίθετη αίτηση αναιρέσεως πρέπει να αναιρεθεί.

48. Πρώτον, όσον αφορά τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. υποστηρίζουν ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι απαράδεκτος. Τούτο διότι, πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τον λόγο αυτόν, δεύτερον, πρόκειται για πραγματικό ζήτημα και, τρίτον, η αντίθετη αίτηση αναιρέσεως μνημονεύει την απάντηση του Συμβουλίου στις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, αντίγραφο της οποίας δεν έπρεπε να έχει λάβει η Επιτροπή, δεδομένου ότι της επετράπη να παρέμβει μόνο με βάση την έκθεση ακροατηρίου. Οι Distillerie Bonollo κ.λπ. υποστηρίζουν ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμος.

49. Δεύτερον, όσον αφορά τον μοναδικό λόγο που προβάλλεται προς στήριξη του αιτήματος αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. ισχυρίζονται ότι είναι απαράδεκτος καθόσον βάλλει κατά των σκέψεων 59 και 63 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Τούτο διότι, στην πρώτη από τις σκέψεις αυτές, η Επιτροπή αμφισβητεί μια κρίση περί τα πραγματικά περιστατικά και, στην τελευταία από τις σκέψεις αυτές, η Επιτροπή επιδιώκει απλώς να υποκαταστήσει την ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου με τη δική της.

50. Περαιτέρω, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. υποστηρίζουν ότι ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως είναι παντελώς αβάσιμος ή αλυσιτελής. Ειδικότερα, κατά την άποψή τους, το Γενικό Δικαστήριο δεν διεύρυνε την έννοια του άμεσου επηρεασμού στηριζόμενο στην αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, δεδομένου ότι η μνεία της αρχής αυτής, στη σκέψη 93 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, είναι περιττή. Επιπλέον, πράξη της Ένωσης αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα εφόσον, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, τον αφορά εξαιτίας της ιδιότητάς του ως οικονομικού φορέα της αγοράς ευρισκόμενου σε ανταγωνισμό με άλλους τέτοιους φορείς. Το κριτήριο αυτό έχει επικυρωθεί από το Δικαστήριο με την απόφαση Montessori (C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873, σκέψη 43). Κατά συνέπεια, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. υποστηρίζουν ότι ο επίδικος κανονισμός τις αφορά άμεσα ως άμεσες ανταγωνίστριες των δύο Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, στα προϊόντα των οποίων δεν επιβλήθηκαν κατάλληλοι δασμοί αντιντάμπινγκ με τον επίδικο κανονισμό.

23 Κανονισμός (ΕΕ) 37/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2014, για την τροποποίηση ορισμένων κανονισμών σχετικών με την κοινή εμπορική πολιτική όσον αφορά τις διαδικασίες θέσπισης ορισμένων μέτρων (ΕΕ 2014, L 18, σ. 1).

51. Τρίτον, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. ισχυρίζονται ότι ο μοναδικός λόγος που προβάλλεται προς στήριξη του επικουρικού αιτήματος της Επιτροπής είναι αβάσιμος. Το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης απαιτεί όχι μόνο από το Συμβούλιο αλλά και από το αρμόδιο θεσμικό όργανο, ήτοι την Επιτροπή, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης αυτής.

52. Το Συμβούλιο συντάσσεται με αμφότερα τα αιτήματα της Επιτροπής.

53. Πρώτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί, επειδή το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας παραδεκτούς τους τέσσερις ουσιαστικούς λόγους ακυρώσεως. Μολονότι η προϋπόθεση του άμεσου επηρεασμού πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, η αρχή αυτή δεν μπορεί να συνεπάγεται την κατάργηση των προϋποθέσεων παραδεκτού που προβλέπονται στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Εξάλλου, η νομολογία κατά την οποία η πράξη της Ένωσης πρέπει να επηρεάζει τη νομική κατάσταση του προσφεύγοντος, και όχι την πραγματική, εξακολουθεί να ισχύει. Κανονισμός που επιβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να έχει έννομες συνέπειες έναντι των παραγωγών της Ένωσης, καθότι, πρώτον, οι παραγωγοί αυτοί δεν καταβάλλουν τέτοιους δασμούς και, δεύτερον, δεν έχουν δικαίωμα να ζητήσουν την επιβολή δασμών σε Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς. Επομένως, κατά την άποψη του Συμβουλίου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε στις σκέψεις 52 και 53 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης σε πλάνη κρίνοντας, κατ' ουσίαν, ότι η απαίτηση του άμεσου επηρεασμού πληρούται στις περιπτώσεις που επηρεάζεται η πραγματική κατάσταση του προσφεύγοντος.

54. Δεύτερον, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι το Δικαστήριο πρέπει, σε περίπτωση που αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να απορρίψει ως αβάσιμο τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως.

55. Τρίτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση που το Δικαστήριο αποφασίσει να μην αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, θα πρέπει εντούτοις να αναιρέσει το σημείο 2 του διατακτικού της απόφασης αυτής, καθότι ο κανονισμός 37/2014 παρέχει μόνο στην Επιτροπή την εξουσία να θεσπίζει μέτρα αντιντάμπινγκ.

Β. Εκτίμηση

56. Με την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση (στο εξής: κύριο αίτημα της Επιτροπής), για τον λόγο ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας, στις σκέψεις 51 έως 73 της απόφασής του, ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τις Distillerie Bonollo κ.λπ. Επικουρικώς, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στο μέτρο που με εκείνο το σημείο του διατακτικού υποχρεώθηκε το Συμβούλιο να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης αυτής (στο εξής: επικουρικό αίτημα), για τον λόγο ότι, από της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού 37/2014, μόνον η Επιτροπή δύναται να επιβάλλει μέτρα αντιντάμπινγκ.

57. Οι Distillerie Bonollo κ.λπ. ζητούν να απορριφθούν αμφότερα τα αιτήματα της Επιτροπής, ενώ το Συμβούλιο και η Changmao Biochemical Engineering συντάσσονται με αμφότερα τα αιτήματα.

1. Επί του παραδεκτού της αντίθετης αίτησης αναιρέσεως

58. Οι Distillerie Bonollo κ.λπ. αμφισβητούν το παραδεκτό, πρώτον, του μοναδικού λόγου αναιρέσεως που προβάλλεται προς στήριξη του κύριου αιτήματος της Επιτροπής, κατά τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμηση του άμεσου επηρεασμού, καθόσον ο λόγος αυτός βάλλει κατά συγκεκριμένων σκέψεων της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, και, δεύτερον, του

αιτήματος της Επιτροπής προς το Δικαστήριο να απορρίψει τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως [24].

59. Οι ανωτέρω ενστάσεις απαραδέκτου πρέπει, κατά την άποψή μου, να απορριφθούν.

α) Επί του παραδεκτού του μοναδικού λόγου αναιρέσεως που προβάλλεται προς στήριξη του κύριου αιτήματος της Επιτροπής, καθόσον βάλλει κατά των σκέψεων 59 και 63 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης

60. Πρώτον, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. ισχυρίζονται ότι ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως που προβάλλει η Επιτροπή είναι απαράδεκτος καθόσον βάλλει κατά της σκέψης 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, όπου το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τις Distillerie Bonollo κ.λπ. επειδή ο κανονισμός αυτός επιβάλλει στους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς δασμούς αντιντάμπινγκ οι οποίοι προορίζονται για την αντιστάθμιση του ντάμπινγκ που προκάλεσε τη ζημία την οποία υπέστησαν οι Distillerie Bonollo κ.λπ. ως ανταγωνίστριες των δύο αυτών Κινέζων παραγωγών. Κατά την άποψη των Distillerie Bonollo κ.λπ., πρόκειται για πραγματικό ζήτημα.

61. Κατά την άποψή μου, η εν λόγω ένσταση απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί. Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι οι Distillerie Bonollo κ.λπ. τελούσαν σε άμεσο ανταγωνισμό με τους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, πράγμα το οποίο θα αποτελούσε τωόντι πραγματική διαπίστωση μη υποκείμενη στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου [25]. Αντιθέτως, το επιχείρημα της Επιτροπής σε σχέση με τη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης είναι ότι η ζημία την οποία υπέστη η βιομηχανία της Ένωσης δεν αξιολογήθηκε με τον επίδικο κανονισμό, αλλά με «προγενέστερες νομικές πράξεις» (ήτοι τον κανονισμό 349/2012 και τον κανονισμό 130/2006), με αποτέλεσμα τυχόν συνέπειες επί της νομικής κατάστασης των Distillerie Bonollo κ.λπ. να μην έχουν προκληθεί από τον επίδικο κανονισμό αλλά από εκείνες τις «προγενέστερες νομικές πράξεις». Τούτο είναι νομικό ζήτημα.

62. Δεύτερον, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. υποστηρίζουν ότι ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος καθόσον βάλλει κατά της σκέψης 63 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στην οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι, για να πληρούται η προϋπόθεση του άμεσου επηρεασμού, ο προσφεύγων πρέπει να «έχ[ει] το δικαίωμα να ζητήσ[ει] την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ συγκεκριμένου ύψους». Τούτο διότι, κατά τις Distillerie Bonollo κ.λπ., η Επιτροπή επιδιώκει απλώς να υποκαταστήσει την ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου με τη δική της.

63. Η ένσταση απαραδέκτου αυτή πρέπει, κατά την άποψή μου, επίσης να απορριφθεί. Είναι αληθές ότι το εν λόγω επιχείρημα προβλήθηκε πρωτοδίκως από το Συμβούλιο και ότι η Επιτροπή παρενέβη πρωτοδίκως υπέρ του Συμβουλίου. Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, όταν ο αναιρεσείων αμφισβητεί την ερμηνεία ή την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο, τα νομικά ζητήματα που εξετάστηκαν πρωτοδίκως μπορούν να εξεταστούν εκ νέου στο πλαίσιο της αίτησης αναιρέσεως. Αν ο αναιρεσείων δεν μπορούσε να στηρίξει την αίτηση αναιρέσεως σε λόγους και επιχειρήματα που έχει προβάλει ήδη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η αναιρετική διαδικασία θα καθίστατο εν μέρει άνευ αντικειμένου [26]. Επιπλέον, η Επιτροπή αμφισβητεί μια συγκεκριμένη σκέψη της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ήτοι τη σκέψη 63.

24 Για λόγους σαφήνειας, επισημαίνω ότι όλες οι ενστάσεις απαραδέκτου αφορούν το κύριο αίτημα της Επιτροπής. Δεν αφορούν το επικουρικό αίτημα της Επιτροπής.

25 Απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2018, Philips και Philips France κατά Επιτροπής (C-98/17 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:774, σκέψη 40).

26 Απόφαση της 27ης Μαρτίου 2019, Canadian Solar Emea κ.λπ. κατά Συμβουλίου (C-236/17 P, EU:C:2019:258, σκέψη 124).

β) Επί του παραδεκτού του αιτήματος της Επιτροπής να απορριφθεί ως αβάσιμος ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως

64. Στην αντίθετη αίτηση αναιρέσεως, η Επιτροπή, αφού εκθέτει τους λόγους για τους οποίους, κατά την άποψή της, ο επίδικος κανονισμός δεν αφορά άμεσα τις Distillerie Bonollo κ.λπ. και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί στο σύνολό της, ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει ως αβάσιμο τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

65. Οι Distillerie Bonollo κ.λπ. αμφισβητεί το παραδεκτό του αιτήματος της Επιτροπής να απορριφθεί ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως ως αβάσιμος. Τούτο διότι, κατά την άποψή τους, πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως και, δεύτερον, το ζήτημα αν προσβλήθηκαν, ειδικότερα, τα δικαιώματα άμυνας των Distillerie Bonollo κ.λπ. αποτελεί πραγματικό ζήτημα.

66. Κατά την άποψή μου, η ένσταση απαραδέκτου αυτή πρέπει να απορριφθεί.

67. Πρώτον, είναι αληθές ότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως. Δεν συνέτρεχε λόγος να το πράξει, δεδομένου ότι δέχθηκε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, με τον οποίο προβλήθηκε παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, και ακύρωσε τον επίδικο κανονισμό για τον λόγο αυτόν[27]. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι το αίτημα της Επιτροπής να απορριφθεί ως αβάσιμος ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτο. Τούτο διότι από την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή ζήτησε από το Δικαστήριο να εξετάσει και να απορρίψει τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως ως αβάσιμο *ασκώντας την εξουσία που αυτό διαθέτει, δυνάμει του άρθρου 61 του Οργανισμού, να αποφανθεί οριστικά* μετά την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, στην αντίθετη αίτηση αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως ως αβάσιμο μόνον *αφού* εκθέτει τους λόγους για τους οποίους οι Distillerie Bonollo κ.λπ. δεν επηρεάζονται άμεσα από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και για τους οποίους αυτή πρέπει, κατά συνέπεια, να αναιρεθεί. Επιπλέον, στο υπόμνημα απαντήσεως, η Επιτροπή καθιστά σαφές ότι ο λόγος που εκθέτει τις απόψεις της σχετικά με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως είναι «για να συνδράμει το Δικαστήριο κατά την άσκηση των εξουσιών που του απονέμει το άρθρο 61 του Οργανισμού».

68. Δεύτερον, μολονότι το άρθρο 61 του Οργανισμού δεν διευκρινίζει αν το Δικαστήριο, όταν εκδίδει οριστικές αποφάσεις, μπορεί να αποφαίνεται επί πραγματικών ζητημάτων, το Δικαστήριο έχει ασκήσει, στην πράξη, την αρμοδιότητα αυτή[28]. Επομένως, σε περίπτωση που για να κριθεί ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως χρειαστεί να διατυπωθούν εκτιμήσεις περί τα πραγματικά περιστατικά, τούτο δεν θα έχει αντίκτυπο επί του παραδεκτού του αιτήματος της Επιτροπής να απορριφθεί ο λόγος αυτός ως αβάσιμος.

27 Βλ. σκέψεις 142 και 143 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

28 Βλ., επί παραδείγματι, αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost κατά UFEX κ.λπ. (C-341/06 P και C-342/06 P, EU:C:2008:375, σκέψεις 141 έως 164), της 21ης Ιανουαρίου 2010, Audi κατά ΓΕΕΑ (C-398/08 P, EU:C:2010:29, σκέψεις 52 έως 60), της 3ης Μαΐου 2012, Ισπανία κατά Επιτροπής (C-24/11 P, EU:C:2012:266, σκέψεις 50 έως 59), και της 28ης Νοεμβρίου 2019, ABB κατά Επιτροπής (C-593/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:1027, σκέψεις 95 έως 101).

γ) Επί του παραδεκτού του αιτήματος της Επιτροπής προς το Δικαστήριο να απορρίψει ως αβάσιμο τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, καθόσον αναφέρεται στα επιχειρήματα που προέβαλε το Συμβούλιο στην απάντησή του προς τις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου

69. Στην αντίθετη αίτηση αναιρέσεως, η Επιτροπή, προς στήριξη του αιτήματός της προς το Δικαστήριο να απορρίψει ως αβάσιμο τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, αναφέρεται στην απάντηση του Συμβουλίου προς τις γραπτές ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο[29] στο πλαίσιο μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας[30].

70. Οι Distillerie Bonollo κ.λπ. υποστηρίζουν ότι οι περιλαμβανόμενες στην αντίθετη αίτηση αναιρέσεως αναφορές στην απάντηση του Συμβουλίου προς τις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου είναι απαράδεκτες. Ο λόγος, κατά την άποψη των Distillerie Bonollo κ.λπ., είναι ότι στην Επιτροπή επετράπη να παρέμβει πρωτοδίκως δυνάμει του άρθρου 116, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991[31], ήτοι με βάση την έκθεση ακροατηρίου. Επομένως, η Επιτροπή δεν είχε δικαίωμα να λάβει αντίγραφο της απάντησης του Συμβουλίου προς τις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. ζητούν από το Δικαστήριο να μην αποφανθεί επί του αιτήματος της Επιτροπής να απορριφθεί ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως ως αβάσιμος.

71. Κατά την άποψή μου, η αντίθετη αίτηση αναιρέσεως δεν πρέπει να κριθεί απαράδεκτη επειδή αναφέρεται στα επιχειρήματα που προέβαλε το Συμβούλιο στην απάντησή του προς τις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου.

72. Στην υπό κρίση υπόθεση, επετράπη στην Επιτροπή να παρέμβει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 116, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991[32].

73. Κατά το άρθρο 116, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, αν η αίτηση παρεμβάσεως υποβληθεί μετά τη λήξη της προθεσμίας των έξι εβδομάδων από τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της ανακοίνωσης που αφορά την κίνηση της διαδικασίας, ο παρεμβαίνων «μπορεί, βάσει της εκθέσεως ακροατηρίου που του κοινοποιείται, να υποβάλει τις παρατηρήσεις του κατά την προφορική διαδικασία». Κατά συνέπεια, στην περίπτωση αυτή, ο παρεμβαίνων δεν έχει δικαίωμα να λάβει αντίγραφα των δικογράφων της προσφυγής, του υπομνήματος αντικρούσεως, του υπομνήματος απαντήσεως, καθώς και του υπομνήματος ανταπαντήσεως[33].

74. Ωστόσο, στην υπό κρίση υπόθεση, η Επιτροπή είχε δικαίωμα να λάβει αντίγραφο των δικογράφων της προσφυγής και του υπομνήματος αντικρούσεως. Τούτο διότι το άρθρο 24, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991[34] προβλέπει ότι «[ό]ταν το Συμβούλιο ή η [Επιτροπή] δεν είναι διάδικοι σε μια υπόθεση, το Γενικό Δικαστήριο τους διαβιβάζει αντίγραφο του εισαγωγικού δικογράφου της δίκης και του υπομνήματος αντικρούσεως, όχι όμως και τα συνημμένα σ' αυτά, για να τους παράσχει τη δυνατότητα να εκτιμήσουν κατά πόσο γίνεται επίκληση του ανεφάρμοστου μιας πράξεώς τους, κατά την έννοια του άρθρου 277 ΣΛΕΕ».

29 Ειδικότερα, η Επιτροπή αναφέρεται σε εκείνο το σημείο της απάντησης του Συμβουλίου προς τις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, όπου το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, για να κριθεί αν παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης που υπείχε, πρέπει να ληφθούν υπόψη όχι μόνον το γράμμα του επίδικου κανονισμού αλλά και όλες οι προφορικές επαφές και η γραπτή επικοινωνία κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Η Επιτροπή αναφέρεται επίσης σε έναν άλλο ισχυρισμό τον οποίο διατυπώνει το Συμβούλιο στην απάντησή του προς τις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, ότι δηλαδή οι Distillerie Bonollo κ.λπ. δεν υποστηρίζουν ότι η αιτιολογία είναι ανεπαρκής, αλλά απλώς αμφισβητούν την άποψη που υιοθέτησαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, πράγμα που δεν αρκεί για να αποδειχτεί προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας ή παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

30 Βλ. σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

31 ΕΕ 1991, L 136, σ. 1.

32 Βλ. σημείο 20 ανωτέρω.

33 Απόφαση της 26ης Μαρτίου 2009, Selex Sistemi Integrati κατά Επιτροπής (C-113/07 P, EU:C:2009:191, σκέψεις 37 έως 39).

34 Νυν άρθρο 82 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

75. Σημειώνω ότι τα επιχειρήματα τα οποία προέβαλε το Συμβούλιο στην απάντησή του προς τις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου και στα οποία αναφέρεται η Επιτροπή με την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως[35], περιλαμβάνονταν επίσης στο υπόμνημα αντικρούσεως που κατέθεσε το Συμβούλιο ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου[36], αντίγραφο του οποίου είχε δικαίωμα να λάβει η Επιτροπή.

76. Επομένως, ανεξαρτήτως του αν η Επιτροπή είχε δικαίωμα να λάβει αντίγραφο της απάντησης του Συμβουλίου προς τις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, το γεγονός ότι η Επιτροπή, στην αντίθετη αίτηση αναιρέσεως, αναφέρεται στα επιχειρήματα που προέβαλε το Συμβούλιο στην απάντησή του προς τις γραπτές αυτές ερωτήσεις δεν μπορεί να συνεπάγεται το απαράδεκτο της αντίθετης αίτησης αναιρέσεως.

2. Επί της ουσίας

77. Όπως εκτέθηκε στο σημείο 56 ανωτέρω, η Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ή, επικουρικώς, την αναίρεση του σημείου 2 του διατακτικού της. Θα εξετάσω τα αιτήματα με τη σειρά.

α) Επί του κύριου αιτήματος της Επιτροπής με το οποίο ζητείται η αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης

78. Με τον μοναδικό λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τις Distillerie Bonollo κ.λπ.

79. Κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης ή που το αφορούν άμεσα και ατομικά.

80. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η προϋπόθεση ότι η απόφαση που αποτελεί αντικείμενο της δίκης πρέπει να αφορά άμεσα ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο απαιτεί να συντρέχουν σωρευτικώς δύο κριτήρια, ήτοι το προσβαλλόμενο μέτρο πρέπει, αφενός, να επηρεάζει άμεσα τη νομική κατάσταση του ιδιώτη και, αφετέρου, να μην καταλείπει εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, υπό την έννοια ότι έχει εντελώς αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από τη ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς παρεμβολή άλλων κανόνων[37].

81. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι ο επίδικος κανονισμός επηρέαζε άμεσα τη νομική κατάσταση των προσφευγουσών πρωτοδίκως επειδή αυτές είχαν κινήσει τη διαδικασία μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης και επειδή τα μέτρα που ελήφθησαν μετά την περάτωση της εν λόγω διαδικασίας προορίζονταν για την αντιστάθμιση του ντάμπινγκ που προκάλεσε τη ζημία την οποία είχαν υποστεί ως ανταγωνίστριες των δύο Κινέζων εξαγωγέων-παραγωγών. Όσον αφορά το δεύτερο κριτήριο για την πλήρωση της προϋπόθεσης του άμεσου επηρεασμού, αυτό συνέτρεχε επίσης, δεδομένου ότι τα κράτη μέλη δεν είχαν καμία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τον συντελεστή του δασμού αντιντάμπινγκ και την επιβολή του δασμού αυτού στα σχετικά προϊόντα.

35 Βλ. υποσημείωση 29 ανωτέρω.

36 Το Συμβούλιο επισημαίνει, στο υπόμνημα αντικρούσεως που κατέθεσε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι το ζήτημα αν το Συμβούλιο παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης πρέπει να κριθεί όχι μόνον υπό το πρίσμα του γράμματος του άρθρου 296 ΣΛΕΕ αλλά και υπό το πρίσμα των επαφών που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Περαιτέρω, το Συμβούλιο επισημαίνει, επίσης στο υπόμνημα αντικρούσεως που κατέθεσε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι οι προσφεύγουσες πρωτοδίκως δεν αμφισβητούν την επάρκεια της αιτιολογίας, αλλά επικρίνουν επί της ουσίας την προσέγγιση που ακολούθησαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή.

37 Αποφάσεις της 6ης Νοεμβρίου 2018, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής, Επιτροπή κατά Scuola Elementare Maria Montessori και Επιτροπή κατά Ferracci (C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873, σκέψη 42), της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, σκέψη 69), και της 5ης Νοεμβρίου 2019, ΕΚΤ κ.λπ. κατά Trasta Komercbanka κ.λπ. (C-663/17 P, C-665/17 P και C-669/17 P, EU:C:2019:923, σκέψη 103).

82. Σημειώνω ότι με την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως αμφισβητείται μόνον η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, στις σκέψεις 51 έως 73 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, σε σχέση με το πρώτο κριτήριο για την πλήρωση της προϋπόθεσης του άμεσου επηρεασμού, και όχι η ανάλυση, στη σκέψη 50 της απόφασης αυτής, του δεύτερου κριτηρίου.

83. Η Επιτροπή προβάλλει το επιχείρημα ότι ο επίδικος κανονισμός δεν επηρεάζει τη νομική κατάσταση των Distillerie Bonollo κ.λπ. επειδή αυτές δεν έχουν κανένα δικαίωμα το οποίο θα μπορούσε να θιγεί από τη θέσπιση του εν λόγω κανονισμού. Κατά την άποψη της Επιτροπής, μολονότι ο βασικός κανονισμός παρέχει διαδικαστικά δικαιώματα στις Distillerie Bonollo κ.λπ. ως καταγγέλλουσες, μόνον τα ουσιαστικά και όχι τα διαδικαστικά δικαιώματα είναι κρίσιμα προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον επηρεάζεται η νομική κατάσταση των Distillerie Bonollo κ.λπ. Ωστόσο, ούτε η Συνθήκη ΛΕΕ ούτε ο βασικός κανονισμός παρέχουν στις Distillerie Bonollo κ.λπ. ουσιαστικό δικαίωμα να ζητήσουν την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ ορισμένου ύψους σε ανταγωνιστές τους παραγωγούς τρίτων χωρών.

84. Οι Distillerie Bonollo κ.λπ. θεωρούν ότι ο επίδικος κανονισμός επηρεάζει τη νομική κατάστασή τους επειδή έχουν δικαίωμα να μην υφίστανται τις συνέπειες της *στρέβλωσης του ανταγωνισμού λόγω ντάμπινγκ* στην αγορά στην οποία δραστηριοποιούνται. Τούτο συνάγεται, κατ' αναλογία, από τη σκέψη 50 της απόφασης Montessori (C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873).

85. Κατά την άποψή μου, το Δικαστήριο πρέπει να απορρίψει τον μοναδικό λόγο αναιρέσεως που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη του κύριου αιτήματός της. Όπως θα εξηγήσω εν συνεχεία, προτείνω να εφαρμοστεί στην υπό κρίση υπόθεση η λύση την οποία δέχθηκε το Δικαστήριο στην απόφαση Montessori (C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873) και να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο επίδικος κανονισμός επηρεάζει τη νομική κατάσταση των Distillerie Bonollo κ.λπ. λόγω του δικαιώματός τους να μην υφίστανται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού λόγω ντάμπινγκ στην αγορά στην οποία δραστηριοποιούνται.

86. Εκ προοιμίου, επισημαίνω ότι, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει το Συμβούλιο, από το γεγονός ότι ο επίδικος κανονισμός δεν απαιτεί από τις Distillerie Bonollo κ.λπ. να καταβάλλουν δασμούς αντιντάμπινγκ δεν προκύπτει ότι ο κανονισμός αυτός δεν επηρεάζει τη νομική κατάστασή τους.

87. Τούτο διότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ επιβάλλονται, εξ ορισμού, στα προϊόντα που παρασκευάζονται από παραγωγούς τρίτων χωρών και όχι στα προϊόντα που παρασκευάζονται από παραγωγούς της Ένωσης, όπως οι Distillerie Bonollo κ.λπ. Κατά συνέπεια, αν το Δικαστήριο συνταχθεί με την άποψη του Συμβουλίου, οι παραγωγοί της Ένωσης δεν θα νομιμοποιούνται να ζητούν την ακύρωση κανονισμού που επιβάλλει μέτρα αντιντάμπινγκ. Αυτό όμως ουδόλως συνάδει με τις αποφάσεις της 20ής Μαρτίου 1985, Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (264/82, EU:C:1985:119, σκέψεις 12 έως 16), και της 18ης Οκτωβρίου 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-364/16, EU:T:2018:696, σκέψεις 36 έως 53), με τις οποίες οι προσφυγές ακυρώσεως που ασκήθηκαν από παραγωγούς της Ένωσης κρίθηκαν παραδεκτές.

88. Ένα άλλο επιχείρημα το οποίο συνηγορεί υπέρ της άποψης που διατυπώνεται στο σημείο 85 ανωτέρω είναι ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ καταβάλλονται από τους εισαγωγείς του οικείου προϊόντος στην Ένωση και εισπράττονται από τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών κατά τη χορήγηση της άδειας παραλαβής του προϊόντος αυτού εντός της Ένωσης. Δεν καταβάλλονται από τους παραγωγούς-εξαγωγείς. Επομένως, σε περίπτωση που το Δικαστήριο συνταχθεί με την άποψη του Συμβουλίου, οι παραγωγοί-εξαγωγείς δεν θα νομιμοποιούνται να ασκούν προσφυγή ακυρώσεως κανονισμού που επιβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές των δικών τους προϊόντων στην Ένωση. Τούτο επίσης δεν θα συνάδει με πάγια νομολογία η οποία δέχεται το παραδεκτό των προσφυγών που ασκούνται από τους παραγωγούς και τους εξαγωγείς του επίμαχου προϊόντος, οι οποίοι φέρονται να άσκησαν πρακτικές ντάμπινγκ βάσει στοιχείων σχετικών με την εμπορική τους

δραστηριότητα [38].

89. Εξάλλου, όπως ανέφερα ήδη στο σημείο 85, συμφωνώ με τις Distillerie Bonollo κ.λπ. ότι ο επίδικος κανονισμός, θέτοντας τις εταιρίες αυτές σε μειονεκτική θέση από απόψεως ανταγωνισμού, θίγει άμεσα το δικαίωμά τους να μην υφίστανται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού στην αγορά στην οποία δραστηριοποιούνται.

90. Πρώτον, τούτο συνάγεται από την απόφαση Montessori (C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873). Στην απόφαση εκείνη, το Δικαστήριο έκρινε ότι η απόφαση με την οποία η Επιτροπή, αφενός, έκρινε ότι ορισμένα μέτρα συνιστούσαν μη συμβατές κρατικές ενισχύσεις, αλλά δεν διέταξε την ανάκτησή τους, και, αφετέρου, έκρινε ότι άλλα μέτρα δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις, επηρέαζε άμεσα τη νομική κατάσταση των προσφευγόντων πρωτοδίκως, επειδή τους έθετε σε μειονεκτική θέση από απόψεως ανταγωνισμού και, ως εκ τούτου, έθιγε το δικαίωμά τους να μην υφίστανται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού λόγω των επίμαχων μέτρων στην αγορά στην οποία δραστηριοποιούνταν [39]. Το δικαίωμα αυτό, όπως έκρινε το Δικαστήριο, παρεχόταν στους προσφεύγοντες πρωτοδίκως από τις διατάξεις της Συνθήκης που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις, ήτοι από τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ, σκοπός των οποίων είναι η διατήρηση του ανταγωνισμού [40].

91. Προτείνω να εφαρμοστεί στην υπό κρίση υπόθεση, η οποία δεν αφορά τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις αλλά τις διατάξεις αντιντάμπινγκ, η λύση την οποία προέκρινε το Δικαστήριο στη μνημονευόμενη στο προηγούμενο σημείο απόφαση. Κατά την άποψή μου, ο επίδικος κανονισμός επηρεάζει άμεσα τη νομική κατάσταση των Distillerie Bonollo κ.λπ. λόγω του δικαιώματός τους να μην υφίστανται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού, όχι λόγω κρατικής ενίσχυσης (όπως στην περίπτωση της απόφασης εκείνης), αλλά λόγω πρακτικών ντάμπινγκ, στην αγορά στην οποία δραστηριοποιούνται.

92. Προς επίρρωση της λύσης αυτής, επισημαίνω ότι οι κανόνες αντιντάμπινγκ αποσκοπούν, όπως τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ, στη διατήρηση του ανταγωνισμού. Είναι βεβαίως αληθές ότι, όπως καθίσταται σαφές στο άρθρο 21, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, τα μέτρα αντιντάμπινγκ εξυπηρετούν διττό σκοπό: πρώτον, την εξάλειψη των φαινομένων νόθευσης των συναλλαγών που προκαλούν οι πρακτικές ντάμπινγκ και, δεύτερον, την αποκατάσταση του υγιούς ανταγωνισμού. Ωστόσο, τονίζω ότι οι πρακτικές ντάμπινγκ πρέπει να θεωρούνται ως *αθέμιτος ανταγωνισμός* από παραγωγούς τρίτων χωρών, από τον οποίο πρέπει να προστατεύονται οι παραγωγοί της Ένωσης [41].

38 Αποφάσεις της 21ης Φεβρουαρίου 1984, Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής (239/82 και 275/82, EU:C:1984:68, σκέψεις 11 έως 14), και της 7ης Μαΐου 1987, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου (240/84, EU:C:1987:202, σκέψεις 5 έως 7). Βλ. επίσης, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, Climax Paper κατά Συμβουλίου (T-155/94, EU:T:1996:118, σκέψεις 45 έως 53), της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου (T-170/94, EU:T:1997:134, σκέψεις 35 έως 42), της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Huvis κατά Συμβουλίου (T-536/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:432, σκέψεις 23 έως 29), της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-537/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:428, σκέψεις 20 έως 29), της 16ης Ιανουαρίου 2014, BP Products North America κατά Συμβουλίου (T-385/11, EU:T:2014:7, σκέψεις 74 έως 78), της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Unitec Bio κατά Συμβουλίου (T-111/14, EU:T:2016:505, σκέψεις 25 έως 32), της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Molinos Río de la Plata κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-112/14 έως T-116/14 και T-119/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:509, σκέψεις 57 έως 64), της 18ης Οκτωβρίου 2016, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου (T-351/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:616, σκέψεις 22 έως 39), και της 10ης Οκτωβρίου 2017, Kolachi Raj Industrial κατά Επιτροπής (T-435/15, EU:T:2017:712, σκέψεις 49 έως 55).

39 Το Δικαστήριο στηρίχθηκε στο γεγονός ότι οι προσφεύγοντες πρωτοδίκως, ήτοι ο P. Ferracci, ιδιοκτήτης ενός τουριστικού ξενοδοχειακού καταλύματος «Bed and Breakfast», και το Scuola Elementare Maria Montessori, ιδιωτικό εκπαιδευτικό ίδρυμα, πρόσφεραν παρεμφερείς υπηρεσίες με τις υπηρεσίες που παρείχαν οι δικαιούχοι του καθεστώτος ενισχύσεων, οι οποίοι ήταν εκκλησιαστικά και θρησκευτικά ιδρύματα. Επιπλέον, οι εγκαταστάσεις του P. Ferracci και του Scuola Elementare Maria Montessori βρίσκονταν σε άμεση γειτνίαση με τους δικαιούχους της ενίσχυσης. Επομένως, δραστηριοποιούνταν στην ίδια γεωγραφική αγορά υπηρεσιών. Δεδομένου ότι ο P. Ferracci και το Scuola Elementare Maria Montessori ήταν, a priori, επιλέξιμοι για την ενίσχυση που αποτελούσε αντικείμενο της επίμαχης απόφασης, η εν λόγω απόφαση ήταν ικανή να τους θέσει σε μειονεκτική θέση από απόψεως ανταγωνισμού (βλ. σκέψη 50 της απόφασης της 6ης Νοεμβρίου 2018, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής, Επιτροπή κατά Scuola Elementare Maria Montessori και Επιτροπή κατά Ferracci, C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873).

40 Βλ. σκέψεις 43 και 52 της απόφασης της 6ης Νοεμβρίου 2018, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής, Επιτροπή κατά Scuola Elementare Maria Montessori και Επιτροπή κατά Ferracci (C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873).

41 Βλ., συναφώς, Reymond, D., *Action antidumping et droit de la concurrence dans l'Union européenne*, Bruylant, 2016 (σημείο 60).

Επομένως, κατά πάγια νομολογία, η θέσπιση δασμών αντιντάμπινγκ συνιστά μέτρο άμυνας και προστασίας κατά του αθέμιτου ανταγωνισμού ο οποίος προκύπτει από πρακτικές ντάμπινγκ[42]. Ως εκ τούτου, κατά την άποψή μου, η εξάλειψη των φαινομένων νόθευσης των συναλλαγών αποτελεί, πρωτίστως, προϋπόθεση για την αποκατάσταση του υγιούς ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά.

93. Σημειώνω επίσης ότι η σημασία του σκοπού της προστασίας του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, τον οποίο επιδιώκουν οι δασμοί αντιντάμπινγκ, επιβεβαιώνεται από τον κανόνα της επιβολής δασμού χαμηλότερου ύψους. Βάσει του κανόνα αυτού, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 4, τελευταία περίοδος, του βασικού κανονισμού, το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ πρέπει να καθορίζεται με βάση το περιθώριο ντάμπινγκ, εκτός αν το περιθώριο ζημίας υπολείπεται του περιθωρίου ντάμπινγκ, οπότε ο δασμός αντιντάμπινγκ πρέπει να υπολογίζεται με βάση το περιθώριο ζημίας. Ο κανόνας της επιβολής δασμού χαμηλότερου ύψους διασφαλίζει ότι η προστασία της βιομηχανίας της Ένωσης δεν βαίνει πέραν του μέτρου που είναι αναγκαίο για να αποτραπούν οι επιπτώσεις των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ[43], ήτοι, εν ολίγοις, ότι δεν παρέχεται ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στη βιομηχανία της Ένωσης έναντι των επιδοτούμενων εισαγωγών[44].

94. Επομένως, κατ' αναλογία προς την απόφαση Montessori (C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873), πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο επίδικος κανονισμός θίγει άμεσα το δικαίωμα των Distillerie Bonollo κ.λπ. να μην υφίστανται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού λόγω ντάμπινγκ στην αγορά στην οποία δραστηριοποιούνται και ότι, κατά συνέπεια, επηρεάζει άμεσα τη νομική κατάστασή τους. Όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. είναι παραγωγοί τρυγικού οξέος από την Ένωση και δραστηριοποιούνται στην ίδια αγορά με τους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς. Επομένως, επιβάλλοντας –όπως υποστηρίζεται– ανεπαρκείς δασμούς αντιντάμπινγκ στους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, ο επίδικος κανονισμός μπορούσε να θέσει τις εταιρίες αυτές σε μειονεκτική θέση από απόψεως ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά.

95. Δεύτερον, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, από το άρθρο 9, παράγραφος 4, και το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού δεν προκύπτει ότι οι Distillerie Bonollo κ.λπ. δεν έχουν δικαίωμα να μην υφίστανται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού λόγω ντάμπινγκ στην αγορά στην οποία δραστηριοποιούνται.

96. Η Επιτροπή προβάλλει το επιχείρημα ότι, στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ζημία, και ότι η ζημία αυτή προκλήθηκε από το ντάμπινγκ, η Επιτροπή δύναται, μολαταύτα, βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 4, και του άρθρου 21 του βασικού κανονισμού, να απέχει από την επιβολή μέτρων αντιντάμπινγκ, εφόσον τα μέτρα αυτά δεν εξυπηρετούν το συμφέρον της Ένωσης. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τούτο σημαίνει ότι οι Distillerie Bonollo κ.λπ. δεν έχουν ουσιαστικό δικαίωμα προστασίας από το ντάμπινγκ.

97. Δεν συμφωνώ με το επιχείρημα αυτό.

42 Αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 2000, Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου (C-458/98 P, EU:C:2000:531, σκέψη 91), και της 18ης Οκτωβρίου 2016, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου (T-351/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:616, σκέψη 50). Βλ., επίσης, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα W. Van Gerven στην υπόθεση Nölle (C-16/90, μη δημοσιευθείσα, EU:C:1991:233, σημείο 11), και της γενικής εισαγγελέα E. Sharpston στην υπόθεση Gul Ahmed Textile Mills κατά Συμβουλίου (C-100/17 P, EU:C:2018:214, σημείο 105).

43 Απόφαση της 27ης Μαρτίου 2019, Canadian Solar Emea κ.λπ. κατά Συμβουλίου (C-236/17 P, EU:C:2019:258, σκέψεις 167 και 168).

44 Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα V. Trstenjak στην υπόθεση Moser Baer India κατά Συμβουλίου (C-535/06 P, EU:C:2008:532, σημείο 170), και απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2016, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου (T-351/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:616, σκέψη 51).

98. Είναι αληθές ότι, κατά τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, οι φορείς οι οποίοι δραστηριοποιούνται στον αντίστοιχο βιομηχανικό κλάδο της Ένωσης δεν έχουν δικαίωμα να ζητούν την επιβολή προστατευτικών μέτρων, ακόμη και αν η ύπαρξη ντάμπινγκ και ζημίας έχουν αποδειχτεί, δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά μπορούν να επιβληθούν μόνον όταν έχει επιπλέον διαπιστωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 4, και το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού, ότι δικαιολογούνται με γνώμονα το συμφέρον της Ένωσης[45]. Η εξέταση του συμφέροντος της Ένωσης απαιτεί αξιολόγηση των πιθανών συνεπειών που έχει η εφαρμογή και η μη εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων για την εξυπηρέτηση του συμφέροντος της βιομηχανίας της Ένωσης και άλλων τυχόν θιγόμενων συμφερόντων, ήτοι των εισαγωγέων, της βιομηχανίας στο προηγούμενο στάδιο της αλυσίδας, των χρηστών και των μεταποιητών του επίμαχου προϊόντος και των καταναλωτών[46]. Απαιτείται στάθμιση των συμφερόντων όλων των μερών αυτών[47].

99. Επισημαίνω, ωστόσο, ότι πρόκειται για αρνητική προϋπόθεση. Κατά το άρθρο 21, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή δύναται να μη λάβει τα προτεινόμενα μέτρα αντιντάμπινγκ μόνον εάν αυτά *δεν* εξυπηρετούν το συμφέρον της Ένωσης[48]. Στην πράξη, η Επιτροπή σπανίως έχει αποφασίσει να μην επιβάλει μέτρα αντιντάμπινγκ για τον λόγο ότι, παρά την πλήρωση των τριών άλλων προϋποθέσεων (ήτοι του ντάμπινγκ, της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας), η επιβολή τους δεν εξυπηρετούσε το συμφέρον της Ένωσης[49].

100. Επιπλέον, τονίζω ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή δύναται να μη ζητήσει την ανάκτηση παράνομων και ασυμβίβαστων κρατικών ενισχύσεων, αν τούτο αντίκειται σε κάποια γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης[50], και το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δύναται να μην προχωρήσει στην εκτέλεση της απόφασης ανάκτησης σε περίπτωση που είναι απολύτως αδύνατη η προσήκουσα εκτέλεσή της[51] δεν εμπόδισαν το Δικαστήριο να κρίνει, με την απόφαση Montessori (C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873), ότι οι ανταγωνιστές των δικαιούχων κρατικής ενίσχυσης έχουν δικαίωμα να μην υφίστανται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού λόγω ντάμπινγκ στην αγορά στην οποία δραστηριοποιούνται.

101. Στις περιπτώσεις, ειδικότερα, που η ανάκτηση παράνομης και ασυμβίβαστης ενίσχυσης θα παραβίαζε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του δικαιούχου της ενίσχυσης[52], η Επιτροπή δεν οφείλει πλέον να διατάξει ανάκτηση[53]. Δεν πρέπει να διατάξει ανάκτηση. Στην περίπτωση αυτή, η διαπίστωση του ασυμβίβαστου της ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά δεν συνεπάγεται την αποκατάσταση του ανταγωνισμού στην οικεία αγορά. Ωστόσο, όπως υπενθυμίστηκε με το προηγούμενο σημείο, τούτο δεν έχει εμποδίσει το Δικαστήριο να κρίνει ότι ο ανταγωνιστής του δικαιούχου ενίσχυσης έχει δικαίωμα να μην υφίσταται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού λόγω κρατικής ενίσχυσης.

45 Αποφάσεις της 8ης Ιουλίου 2003, Euroalliages κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-132/01, EU:T:2003:189, σκέψη 44), και της 30ής Απριλίου 2015, VTZ κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-432/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:248, σκέψη 162).

46 Βλ. άρθρο 21, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

47 Απόφαση της 15ης Ιουνίου 2017, T.KUP (C-349/16, EU:C:2017:469, σκέψη 44).

48 Απόφαση της 30ής Απριλίου 2015, VTZ κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-432/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:248, σκέψη 163).

49 Βλ. Juramy, H., «Anti-Dumping in Europe: What About Us(ers)?», *Global Trade και Customs Journal*, 2018, τεύχος 11/12, σ. 511 έως 518 (σ. 516 και 517), και Melin, Y., «Users in EU Trade Defence Investigations: How to Better Take their Interests into Account, and the New Role of Member States as user Champions after Comitology», *Global Trade and Customs Journal*, 2016, τεύχος 3, σ. 88 έως 121 (σ. 96).

50 Το άρθρο 16, παράγραφος 1, τελευταία περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9), προβλέπει ότι «[η] Επιτροπή δεν απαιτεί ανάκτηση της ενίσχυσης εάν αυτό αντίκειται σε κάποια γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης».

51 Αποφάσεις της 9ης Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Ελλάδας (C-481/16, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:845, σκέψη 28), και της 6ης Νοεμβρίου 2018, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής, Επιτροπή κατά Scuola Elementare Maria Montessori και Επιτροπή κατά Ferracci (C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873, σκέψη 80).

52 Απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, Ιταλία κατά Επιτροπής (C-372/97, EU:C:2004:234, σκέψη 111).

53 Απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2018, World Duty Free Group κατά Επιτροπής (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784, σκέψη 268).

102. Ομοίως, στις περιπτώσεις που η επιβολή μέτρων αντιντάμπινγκ δεν εξυπηρετεί το συμφέρον της Ένωσης, η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει να μην λάβει τέτοια μέτρα. Στην περίπτωση αυτή, τα φαινόμενα νόθευσης των συναλλαγών που προκαλούνται από τις πρακτικές ντάμπινγκ δεν εξαλείφονται και ο ανταγωνισμός δεν αποκαθίσταται στην εσωτερική αγορά. Τούτο δεν πρέπει να εμποδίζει το Δικαστήριο να κρίνει ότι παραγωγός της Ένωσης έχει δικαίωμα να μην υφίσταται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού λόγω ντάμπινγκ.

103. Τρίτον, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζουν η Επιτροπή και το Συμβούλιο, αν το Δικαστήριο αποφανθεί ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, συντρέχει το πρώτο κριτήριο για την πλήρωση της προϋπόθεσης του άμεσου επηρεασμού, τούτο δεν θα οφείλεται απλώς στις πραγματικές συνέπειες του επίδικου κανονισμού επί της κατάστασης των Distillerie Bonollo κ.λπ. (σε αντιδιαστολή προς τις έννομες συνέπειες του κανονισμού αυτού).

104. Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε στο σημείο 85 ανωτέρω, ο επίδικος κανονισμός επηρεάζει την κατάσταση των Distillerie Bonollo κ.λπ. λόγω του *δικαιώματός* τους να μην υφίστανται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού λόγω ντάμπινγκ, και όχι λόγω των ενδεχόμενων πραγματικών συνεπειών του κανονισμού αυτού.

105. Σημειώνω επίσης ότι δεν υφίσταται καμία αντίφαση μεταξύ της προτεινόμενης στο σημείο 85 ανωτέρω λύσης και της σκέψης 81 της απόφασης της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155). Στη σκέψη εκείνη, το Δικαστήριο έκρινε ότι το γεγονός ότι κανονισμός με τον οποίο επιβάλλονταν δασμοί αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής συνεπαγόταν ανταγωνιστικό μειονέκτημα για τους Αμερικανούς παραγωγούς βιοαιθανόλης δεν αρκούσε, αυτό καθ' εαυτό, για να γίνει δεκτό ότι ο κανονισμός τους αφορούσε άμεσα. Υπενθυμίζω, πρώτον, ότι οι Αμερικανοί παραγωγοί βιοαιθανόλης ήταν *παραγωγοί τρίτων χωρών*, τα προϊόντα των οποίων υπέκειντο σε δασμούς αντιντάμπινγκ, ενώ αυτό που προτείνω είναι να θεωρηθεί ότι οι *παραγωγοί της Ένωσης* έχουν δικαίωμα να μην υφίστανται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού λόγω ντάμπινγκ. Δεύτερον, οι Αμερικανοί παραγωγοί βιοαιθανόλης δεν δραστηριοποιούνταν στην εσωτερική αγορά[54], ενώ αυτό που προτείνω είναι να θεωρηθεί ότι οι ήδη ενεργοί φορείς της αγοράς, και όχι οι δυνητικοί, έχουν το δικαίωμα αυτό[55].

106. Τέταρτον, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζουν η Επιτροπή και το Συμβούλιο, η προτεινόμενη στο σημείο 85 λύση δεν ισοδυναμεί με «χαλάρωση» του πρώτου κριτηρίου για την πλήρωση της προϋπόθεσης του άμεσου επηρεασμού.

107. Όπως επισήμανα στο σημείο 87 ανωτέρω, το Δικαστήριο έκρινε, με την απόφαση της 20ής Μαρτίου 1985, Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (264/82, EU:C:1985:119, σκέψεις 11 έως 16), ότι παραγωγοί της Ένωσης νομιμοποιούνταν να ζητήσουν την ακύρωση κανονισμού με τον οποίο επιβάλλονταν μέτρα αντιντάμπινγκ. Επιπλέον, με την απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-364/16, EU:T:2018:696, σκέψεις 36 έως 53), κρίθηκε ότι παραγωγοί της Ένωσης νομιμοποιούνταν να προσβάλουν την απόφαση με την οποία η Επιτροπή διέταξε, προς εκτέλεση απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, τη μη είσπραξη δασμών αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών προϊόντων που είχαν παρασκευαστεί από συγκεκριμένο παραγωγό-εξαγωγέα.

54 Οι Αμερικανοί παραγωγοί βιοαιθανόλης δεν εξήγαν απευθείας την παραγωγή τους στην αγορά της Ένωσης, αλλά την πωλούσαν στην εγχώρια αγορά (των ΗΠΑ) προς ανεξάρτητους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων, οι οποίοι στη συνέχεια αναμείγνυαν τη βιοαιθανόλη με βενζίνη, προκειμένου να εξαγάγουν το μείγμα ιδίως στην Ένωση (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi στην υπόθεση Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2018:794, σημείο 63).

55 Τούτο συνάδει με τις σκέψεις 46 και 50 της απόφασης Montessori (C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873).

108. Επομένως, σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι ο επίδικος κανονισμός επηρεάζει τη νομική κατάσταση των Distillerie Bonollo κ.λπ., σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζουν η Επιτροπή και το Συμβούλιο, τούτο δεν θα συνεπάγεται «χαλάρωση» της προϋπόθεσης του άμεσου επηρεασμού. Η απόφασή του θα συνάδει με τη μνημονευόμενη στο προηγούμενο σημείο νομολογία.

109. Ένα επιχείρημα που συνηγορεί ιδιαιτέρως υπέρ του συμπεράσματος αυτού είναι ότι, στον τομέα αντιντάμπινγκ, στις περιπτώσεις που κρίθηκε ότι προσφεύγοντες (παραγωγοί, παραγωγοί-εξαγωγείς ή εισαγωγείς της Ένωσης) δεν νομιμοποιούνταν να ζητήσουν την ακύρωση κανονισμού με τον οποίο επιβάλλονταν μέτρα αντιντάμπινγκ, τούτο οφειλόταν στο γεγονός ότι ο αντίστοιχος κανονισμός δεν τους αφορούσε ατομικά. Δεν οφειλόταν στο ότι δεν τους αφορούσε άμεσα[56].

110. Εξ όσων γνωρίζω, μία μόνο εξαίρεση υπάρχει. Πρόκειται για την απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), με την οποία κρίθηκε ότι οι Αμερικανοί παραγωγοί βιοαιθανόλης δεν είχαν ενεργητική νομιμοποίηση, για τον λόγο ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν τους αφορούσε άμεσα. Ωστόσο, όπως επισήμανα στο σημείο 105 ανωτέρω, τούτο οφειλόταν, ειδικότερα, στο γεγονός ότι οι παραγωγοί αυτοί δεν εξήγαν απευθείας βιοαιθανόλη στην Ένωση και ότι, ως εκ τούτου, οι δασμοί αντιντάμπινγκ δεν επιβάλλονταν άμεσα στη δική τους παραγωγή.

111. Επιπλέον, στις περιπτώσεις που κρίθηκε ότι προσφεύγοντες νομιμοποιούνταν να ζητήσουν την ακύρωση κανονισμού με τον οποίο επιβάλλονταν μέτρα αντιντάμπινγκ, η προϋπόθεση του άμεσου επηρεασμού είτε δεν εξετάστηκε[57] είτε κρίθηκε ότι πληρούνταν. Στις περιπτώσεις που κρίθηκε ότι πληρούνταν, τούτο οφειλόταν στο δεύτερο κριτήριο για την πλήρωση της προϋπόθεσης του άμεσου επηρεασμού, ήτοι, όπως επισημάνθηκε στο σημείο 80 ανωτέρω, λόγω του ότι οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών οφείλουν, χωρίς να διαθέτουν οποιαδήποτε εξουσία εκτιμήσεως, να εισπράττουν τους δασμούς που επιβάλλονται με κανονισμό αντιντάμπινγκ. Το πρώτο κριτήριο δεν εξετάστηκε[58].

112. Εξ όσων γνωρίζω, υπάρχουν δύο μόνον εξαιρέσεις. Στην απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2000, Starway κατά Συμβουλίου (T-80/97, EU:T:2000:216), ένας κανονισμός που επέκτεινε την εφαρμογή μέτρων αντιντάμπινγκ κρίθηκε ότι επηρέαζε τη νομική κατάσταση ενός εισαγωγέα. Τούτο οφειλόταν στο γεγονός ότι η προβλεπόμενη στον εν λόγω κανονισμό δυνατότητα της Επιτροπής να χορηγήσει στην προσφεύγουσα απαλλαγή από τον δασμό του οποίου η ισχύς επεκτάθηκε (εφόσον οι εισαγωγές

56 Απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2002, BSC Footwear Supplies κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-598/97, EU:T:2002:52, σκέψεις 49 έως 64), διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 2006, Van Mannekus κατά Συμβουλίου (T-280/03, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2006:32, σκέψεις 108 έως 141), απόφαση της 19ης Απριλίου 2012, Würth και Fasteners (Shenyang) κατά Συμβουλίου (T-162/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:187), διάταξη της 5ης Φεβρουαρίου 2013, BSI κατά Συμβουλίου (T-551/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:60, σκέψεις 23 έως 41), απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-537/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:428, σκέψεις 28 και 29), διάταξη της 21ης Ιανουαρίου 2014, Bricmate κατά Συμβουλίου (T-596/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:53, σκέψεις 21 έως 60), διάταξη της 7ης Μαρτίου 2014, FESI κατά Συμβουλίου (T-134/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:143, σκέψεις 41 έως 76), απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Molinos Río de la Plata κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-112/14 έως T-116/14 και T-119/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:509, σκέψεις 48 έως 56), και διάταξη της 25ης Ιανουαρίου 2017, Internacional de Productos Metálicos κατά Επιτροπής (T-217/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:37, σκέψεις 26 έως 33), που επικυρώθηκε κατ' αναίρεση (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Internacional de Productos Metálicos κατά Επιτροπής, C 145/17 P, EU:C:2018:839).

57 Αποφάσεις της 21ης Φεβρουαρίου 1984, Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής (239/82 και 275/82, EU:C:1984:68, σκέψεις 12 έως 14), της 20ής Μαρτίου 1985, Timex κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (264/82, EU:C:1985:119, σκέψεις 12 έως 17), της 7ης Μαΐου 1987, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου (240/84, EU:C:1987:202, σκέψεις 5 έως 7), της 14ης Μαρτίου 1990, Nashua Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου (C-133/87 και C-150/87, EU:C:1990:115, σκέψεις 14 έως 20), της 14ης Μαρτίου 1990, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (C-156/87, EU:C:1990:116, σκέψεις 17 έως 23), της 11ης Ιουλίου 1990, Neotype Techmashexport κατά Επιτροπής και Συμβουλίου (C-305/86 και C-160/87, EU:C:1990:295, σκέψεις 19 έως 22), της 16ης Μαΐου 1991, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου (C-358/89, EU:C:1991:214, σκέψεις 13 έως 18), της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Huvis κατά Συμβουλίου (T-536/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:432, σκέψεις 25 έως 29), και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-537/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:428, σκέψεις 22 έως 27).

58 Αποφάσεις της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, Climax Paper κατά Συμβουλίου (T-155/94, EU:T:1996:118, σκέψη 53), της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου (T-170/94, EU:T:1997:134, σκέψη 41), της 16ης Ιανουαρίου 2014, BP Products North America κατά Συμβουλίου (T-385/11, EU:T:2014:7, σκέψη 72), της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Unitec Bio κατά Συμβουλίου (T-111/14, EU:T:2016:505, σκέψη 28), της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Molinos Río de la Plata κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-112/14 έως T-116/14 και T-119/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:509, σκέψη 62), της 18ης Οκτωβρίου 2016, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου (T-351/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:616, σκέψη 24), και της 10ης Οκτωβρίου 2017, Kolachi Raj Industrial κατά Επιτροπής (T-435/15, EU:T:2017:712, σκέψη 54).

δεν καταστρατηγούσαν τον αρχικό δασμό) ήταν, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης εκείνης, καθαρά θεωρητική[59]. Ομοίως, στην απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-364/16, EU:T:2018:696), κρίθηκε ότι απόφαση που προέβλεπε τη μη είσπραξη δασμών αντιντάμπινγκ επηρέαζε άμεσα την κατάσταση παραγωγών της Ένωσης «στο πλαίσιο της διαδικασίας η οποία οδήγησε στη λήψη των μέτρων αντιντάμπινγκ». Μεταξύ άλλων, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε στο γεγονός ότι τόσο η καταγγελία που οδήγησε στην έκδοση του αρχικού κανονισμού όσο και η αίτηση επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων είχαν υποβληθεί από επαγγελματική ένωση εξ ονόματος παραγωγών στους οποίους περιλαμβάνονταν οι προσφεύγουσες[60]. Συναφώς, υπενθυμίζω ότι, όπως εξέθεσα στο σημείο 85 ανωτέρω, η συνδρομή του πρώτου κριτηρίου για την πλήρωση της προϋπόθεσης του άμεσου επηρεασμού προτείνω να μην κρίνεται με γνώμονα τα διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας, αλλά με γνώμονα το δικαίωμά της να μην υφίσταται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού. Συγκεκριμένα, τα διαδικαστικά δικαιώματα που απονέμει ο βασικός κανονισμός διαφέρουν σε σημαντικό βαθμό από πρόσωπο σε πρόσωπο[61], οπότε μπορεί ευλόγως να τεθεί το ζήτημα κατά πόσον κανονισμός που επιβάλλει μέτρα αντιντάμπινγκ επηρεάζει άμεσα τη νομική κατάσταση *κάθε* προσώπου στο οποίο ο κανονισμός αυτός απονέμει διαδικαστικά δικαιώματα.

113. Κατά συνέπεια, η νομολογία στο πεδίο του αντιντάμπινγκ δεν παρέχει, κατά την άποψή μου, έρεισμα για το επιχείρημα της Επιτροπής ότι οι παραγωγοί της Ένωσης δεν έχουν ενεργητική νομιμοποίηση για τον λόγο ότι δεν έχουν δικαίωμα προστασίας από το ντάμπινγκ και ότι, ως εκ τούτου, ο κανονισμός που επιβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ δεν παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής τους κατάστασης. Αντιθέτως, φρονώ ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση συνάδει με τη νομολογία των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης, στο πλαίσιο της οποίας, όπως επισήμανα στο σημείο 110 ανωτέρω, μόνο σε μία περίπτωση, εξ όσων γνωρίζω, δεν έγινε δεκτή η ενεργητική νομιμοποίηση για τον λόγο ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορούσε άμεσα τον προσφεύγοντα, υπό περιστάσεις διαφορετικές από αυτές της υπό κρίση υπόθεσης.

114. Πέμπτον, δεν έχω πειστεί από το επιχείρημα της Επιτροπής και του Συμβουλίου ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο επικαλέστηκε, στις σκέψεις 92 και 93 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, προκειμένου να «διευρύνει» την προϋπόθεση του άμεσου επηρεασμού.

115. Στις σκέψεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, δεδομένου ότι ο επίδικος κανονισμός εξ ορισμού δεν μπορούσε να απαιτεί εκτελεστικά μέτρα για την εφαρμογή του έναντι των Distillerie Bonollo κ.λπ., αυτές δεν διέθεταν, κατ' αρχήν, εναλλακτικά μέσα έννομης προστασίας σε εθνικό επίπεδο. Μολονότι το γεγονός αυτό δεν μπορούσε, κατά το Γενικό Δικαστήριο, να έχει ως συνέπεια την κατάργηση της προϋπόθεσης του ατομικού επηρεασμού, η προϋπόθεση του άμεσου και ατομικού επηρεασμού έπρεπε, πάντως, να ερμηνευτεί υπό το πρίσμα του δικαιώματος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

116. Μολονότι, πράγματι, δεν είναι σκοπός του άρθρου 47 του Χάρτη να τροποποιήσει το σύστημα του δικαστικού ελέγχου το οποίο προβλέπουν οι Συνθήκες, και δη τους κανόνες του παραδεκτού των προσφυγών και των αγωγών που ασκούνται ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης[62], το Γενικό Δικαστήριο, κατά την άποψή μου, δεν έκανε κάτι τέτοιο στις σκέψεις 92 και 93 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

59 Απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2000, Starway κατά Συμβουλίου (T-80/97, EU:T:2000:216, σκέψεις 61 έως 69).

60 Απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-364/16, EU:T:2018:696, σκέψεις 41 και 42).

61 Επί παραδείγματι, τα διαδικαστικά δικαιώματα που απονέμονται στους παραγωγούς της Ένωσης διαφέρουν σε σημαντικό βαθμό από εκείνα που απονέμονται στις ομάδες καταναλωτών.

62 Αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 97), και της 27ης Μαρτίου 2019, Canadian Solar Emea κ.λπ. κατά Συμβουλίου (C-236/17 P, EU:C:2019:258, σκέψη 99).

117. Το Γενικό Δικαστήριο δεν στηρίχθηκε στο άρθρο 47 του Χάρτη για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τις Distillerie Bonollo κ.λπ. Το συμπέρασμα αυτό βασίστηκε σε άλλους λόγους, ήτοι στο γεγονός, το οποίο επισημαίνεται στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι οι Distillerie Bonollo κ.λπ. κίνησαν τη διαδικασία μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης και ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό αυτόν αποσκοπούσαν στην αντιστάθμιση του ντάμπινγκ που προκάλεσε τη ζημία την οποία αυτές υπέστησαν ως ανταγωνίστριες που δραστηριοποιούνται στην ίδια αγορά με τους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς. Οι σκέψεις 92 και 93 της απόφασης αυτής απλώς επιβεβαιώνουν το συμπέρασμα αυτό, το οποίο είχε ήδη συναχθεί από το Γενικό Δικαστήριο.

118. Σημειώνω επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέβλεψε την προϋπόθεση του άμεσου επηρεασμού κρίνοντας ότι ο επίδικος κανονισμός επηρέαζε άμεσα τη νομική κατάσταση των Distillerie Bonollo κ.λπ. για τους λόγους που εκτέθηκαν στο προηγούμενο σημείο. Το Γενικό Δικαστήριο προέκρινε μια πιο ευρεία ερμηνεία της συγκεκριμένης προϋπόθεσης από εκείνη την οποία πρότειναν η Επιτροπή και το Συμβούλιο, αλλά τούτο δεν σημαίνει ότι την παρέβλεψε.

119. Συνάγω το συμπέρασμα ότι, δεδομένου ότι ο επίδικος κανονισμός δύναται να θέσει τις Distillerie Bonollo κ.λπ. σε μειονεκτική θέση, από απόψεως ανταγωνισμού, στην αγορά στην οποία βρίσκονται σε ανταγωνισμό με τους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, ο κανονισμός αυτός θίγει άμεσα το δικαίωμα των Distillerie Bonollo κ.λπ. να μην υφίστανται τις συνέπειες της στρέβλωσης του ανταγωνισμού λόγω ντάμπινγκ στην αγορά αυτή. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας, στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι ο επίδικος κανονισμός επηρέαζε άμεσα τη νομική κατάσταση των Distillerie Bonollo κ.λπ., οπότε ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

120. Κατά συνέπεια, η αντίθετη αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί καθόσον ζητείται η αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

β) Επί του επικουρικού αιτήματος της Επιτροπής, με το οποίο ζητείται από το Δικαστήριο να αναιρέσει το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης

121. Επικουρικώς, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης καθόσον το σημείο αυτό διατηρεί σε ισχύ τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον επίδικο κανονισμό επί των προϊόντων της Ninghai Organic Chemical Factory μέχρις ότου όχι μόνον η Επιτροπή, αλλά και το Συμβούλιο λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, από της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού 37/2014, μόνον η Επιτροπή δύναται να λαμβάνει μέτρα αντιντάμπινγκ.

122. Το Συμβούλιο και η Changmao Biochemical Engineering συμφωνούν με την Επιτροπή, ενώ οι Distillerie Bonollo κ.λπ. διαφωνούν.

123. Κατά την άποψή μου, το επικουρικό αίτημα της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτό.

124. Στο σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο διατήρησε σε ισχύ τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον επίδικο κανονισμό επί των προϊόντων της Ninghai Organic Chemical Factory «μέχρις ότου η [Επιτροπή και το Συμβούλιο] λάβουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της [αναιρεσιβαλλόμενης] αποφάσεως».

125. Επισημαίνω ότι, κατά το άρθρο 266, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το θεσμικό όργανο του οποίου η πράξη κηρύχθηκε άκυρη οφείλει να λαμβάνει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου. Στην υπό κρίση υπόθεση, ο επίδικος κανονισμός εκδόθηκε από το Συμβούλιο. Ωστόσο, τούτο δεν σημαίνει ότι το Συμβούλιο οφείλει, ή και ότι μπορεί, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

126. Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία, η υποχρέωση ανάληψης δράσης την οποία προβλέπει το άρθρο 266, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ δεν θεμελιώνει αρμοδιότητα ούτε απαλλάσσει το οικείο θεσμικό όργανο από την υποχρέωση να στηρίξει την πράξη που περιέχει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση ακυρωτικής δικαστικής απόφασης σε νομική βάση η οποία, πρώτον, να εξουσιοδοτεί το όργανο της Ένωσης προς έκδοση της συγκεκριμένης πράξης και, δεύτερον, να ισχύει κατά τον χρόνο έκδοσης της πράξης αυτής[63].

127. Το άρθρο 1 του κανονισμού 37/2014 τροποποιεί το άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού υπό την έννοια ότι οι οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ που προηγουμένως επιβάλλονταν από το Συμβούλιο πρέπει να επιβάλλονται στο εξής από την Επιτροπή[64].

128. Στην υπό κρίση υπόθεση, τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης μπορούν να ληφθούν μόνο μετά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης αυτής, ήτοι μετά τις 3 Μαΐου 2018. Επομένως, μπορούν να ληφθούν μόνο μετά την έναρξη ισχύος, στις 20 Φεβρουαρίου 2014, του κανονισμού 37/2014[65]. Ως εκ τούτου, τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης πρέπει να στηριχτούν στο άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 37/2014, καθώς και στο άρθρο 14, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού[66].

129. Επομένως, μόνον η Επιτροπή δύναται να λάβει τα μέτρα αυτά.

130. Συνάγω το συμπέρασμα ότι το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης πρέπει να αναιρεθεί καθόσον διατηρεί σε ισχύ τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον επίδικο κανονισμό επί των προϊόντων της Ninghai Organic Chemical Factory μέχρις ότου *το Συμβούλιο* λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης αυτής. Ωστόσο, το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης εξακολουθεί να ισχύει καθόσον διατηρεί σε ισχύ τον δασμό αυτόν μέχρις ότου η Επιτροπή λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης αυτής.

131. Η αντίθετη αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

VI. Η κύρια αίτηση αναιρέσεως

132. Η Changmao Biochemical Engineering ζητεί την αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, για τον λόγο ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη δεχόμενο τον λόγο ακυρώσεως που αφορούσε παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

A. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

133. Με τον μοναδικό λόγο αναιρέσεως, η Changmao Biochemical Engineering βάλλει κατά των σκέψεων 132 έως 137 και 139 έως 141 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

63 Αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 2016, Επιτροπή κατά McBride κ.λπ. (C-361/14 P, EU:C:2016:434, σκέψεις 38, 40 και 45), και της 19ης Ιουνίου 2019, C & J Clark International (C-612/16, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:508, σκέψεις 39 και 40).

64 Βλ. σημείο 22, παράγραφο 5, του παραρτήματος του κανονισμού 37/2014.

65 Το άρθρο 4 του κανονισμού 37/2014 προβλέπει ότι ο κανονισμός «αρχίζει να ισχύει την 30ή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*», ήτοι, την τριακοστή ημέρα μετά την 21η Ιανουαρίου 2014.

66 Το άρθρο 14, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (το οποίο δεν τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 37/2014) προβλέπει ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ επιβάλλονται με κανονισμό. Κατά τη νομολογία, το άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 37/2014, αποτελεί, σε συνδυασμό με το άρθρο 14, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, τη νομική βάση με την οποία η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να επιβάλλει εκ νέου δασμούς αντιντάμπινγκ μετά την έκδοση απόφασης που ακυρώνει κανονισμό με τον οποίο επιβλήθηκαν δασμοί αντιντάμπινγκ (απόφαση της 19ης Ιουνίου 2019, C & J Clark International, C-612/16, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:508, σκέψεις 42 έως 44). Βλ., επίσης, απόφαση της 15ης Μαρτίου 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, σκέψη 55).

134. Ο λόγος αναιρέσεως αυτός υποδιαιρείται σε τρία σκέλη.

135. Στο πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως, η Changmao Biochemical Engineering υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι, στον επίδικο κανονισμό, η κανονική αξία καθορίζεται με βάση το κόστος παραγωγής στην Αργεντινή, και όχι με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή, δεν συνιστά μεταβολή μεθοδολογίας κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και ότι, εν πάση περιπτώσει, επήλθε μεταβολή των συνθηκών. Επιπλέον, κατά την Changmao Biochemical Engineering, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η μεθοδολογία που εφαρμόστηκε κατά την αρχική έρευνα ήταν σύμφωνη με το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, μολονότι δεν έλαβε υπόψη τις διαφορές ως προς τη διαδικασία παραγωγής τρυγικού οξέος στην Αργεντινή και στην Κίνα.

136. Στο δεύτερο και το τρίτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως, η Changmao Biochemical Engineering υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι το γεγονός ότι η ίδια κανονική αξία εφαρμόζεται σε όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ αίρει κάθε διάκριση μεταξύ συνεργάσιμων και μη συνεργάσιμων παραγωγών-εξαγωγέων.

137. Οι Distillerie Bonollo κ.λπ. ισχυρίζονται, πρώτον, ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι απαράδεκτη, δεύτερον, ότι ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος και, τρίτον, ότι ο λόγος αυτός είναι, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμος.

138. Πρώτον, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. συντάσσονται με την ένσταση απαραδέκτου την οποία προέβαλαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή κατά της αίτησης αναιρέσεως.

139. Δεύτερον, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. προβάλλουν ένσταση απαραδέκτου του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως καθόσον σε ένα ή περισσότερα από τα σκέλη αυτά i) απλώς επαναλαμβάνονται επιχειρήματα που προβλήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου· ii) εγείρεται πραγματικό ζήτημα· iii) ζητείται από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί ισχυρισμού επί του οποίου δεν αποφάνθηκε το Γενικό Δικαστήριο· ή iv) αμφισβητείται επικουρική βάση του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

140. Τρίτον, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. υποστηρίζουν ότι ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως είναι, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμος. Ισχυρίζονται ότι με τον επίδικο κανονισμό επήλθε μεταβολή της μεθοδολογίας, δεδομένου ότι δεν εφαρμόστηκε η μεθοδολογία στο πλαίσιο της οποίας η κανονική αξία θα υπολογιζόταν με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή. Ισχυρίζονται ακόμη ότι δεν υπάρχουν στοιχεία περί μεταβολής των συνθηκών. Επιπλέον, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η Changmao Biochemical Engineering, το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέλειψε, κατά την άποψή τους, να λάβει υπόψη τις διαφορές ως προς το κόστος παραγωγής στη Αργεντινή και την Κίνα. Όσον αφορά τον ισχυρισμό της Changmao Biochemical Engineering ότι η εφαρμογή της ίδιας κανονικής αξίας αίρει κάθε διάκριση μεταξύ συνεργάσιμων και μη συνεργάσιμων παραγωγών-εξαγωγέων, οι Distillerie Bonollo κ.λπ. επισημαίνει ότι καμία διάταξη του βασικού κανονισμού δεν προβλέπει ευνοϊκή μεταχείριση των συνεργάσιμων παραγωγών-εξαγωγέων σε συνάρτηση με τον καθορισμό της κανονικής αξίας.

141. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι απαράδεκτη. Τούτο διότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν θίγει άμεσα την Changmao Biochemical Engineering, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 56, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού. Συγκεκριμένα, ο επίδικος κανονισμός είχε ήδη ακυρωθεί, έναντι της Changmao Biochemical Engineering, με την απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372). Επομένως, κάθε μέτρο που θα ληφθεί για την εκτέλεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, όπως ο εκ νέου υπολογισμός της κανονικής αξίας με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή, θα μπορεί να έχει εφαρμογή μόνο στη Ninghai Organic Chemical Factory.

142. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι απαράδεκτη για τον ίδιο λόγο με αυτόν που προβάλλει το Συμβούλιο. Εν πάση περιπτώσει, κατά την Επιτροπή, η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη. Τούτο διότι το γράμμα του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αναφέρεται στη μεθοδολογία που έχει εφαρμοστεί «για την [αρχική] έρευνα», και όχι στη μεθοδολογία που έχει εφαρμοστεί για συγκεκριμένη εταιρία. Η διάταξη αυτή δεν μπορεί να εφαρμόζεται κατά περίπτωση ανά εταιρία. Επιπλέον, το ιστορικό θέσπισης της διάταξης αυτής συνηγορεί υπέρ της ευρείας ερμηνείας της υποχρέωσης εφαρμογής της ίδιας μεθοδολογίας κατά την έρευνα επανεξέτασης. Τέλος, το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού πρέπει να θεωρηθεί ως έκφραση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, η οποία κατοχυρώνεται πλέον στο άρθρο 47 του Χάρτη. Επομένως, στον επίδικο κανονισμό, η κανονική αξία έπρεπε να καθοριστεί με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης για όλους τους παραγωγούς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ, συμπεριλαμβανομένων των δύο Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων.

Β. Εκτίμηση

143. Η Changmao Biochemical Engineering προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο αναιρέσεως, κατά τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού δεν επιτρέπει στο Συμβούλιο, στο πλαίσιο ενδιάμεσης επανεξέτασης, να υπολογίσει την κανονική αξία με βάση το κόστος παραγωγής σε ανάλογη χώρα, ήτοι στην Αργεντινή, εφόσον, κατά την αρχική έρευνα, η κανονική αξία είχε καθοριστεί με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή.

144. Οι Distillerie Bonollo κ.λπ., το Συμβούλιο και η Επιτροπή ισχυρίζονται ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

1. Επί του παραδεκτού της αίτησης αναιρέσεως

145. Κατά την άποψη του Συμβουλίου και της Επιτροπής, η αίτηση αναιρέσεως είναι απαράδεκτη επειδή η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν θίγει άμεσα την Changmao Biochemical Engineering, όπως απαιτεί το άρθρο 56, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού, δεδομένου ότι ο επίδικος κανονισμός είχε ήδη ακυρωθεί, έναντι της Changmao Biochemical Engineering, με την απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372). Οι Distillerie Bonollo κ.λπ. συντάσσονται με την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, ενώ η Changmao Biochemical Engineering διατείνεται ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι παραδεκτή.

146. Φρονώ ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι παραδεκτή για τους ακόλουθους λόγους.

147. Η αίτηση αναιρέσεως ασκήθηκε από την Changmao Biochemical Engineering, η οποία δεν ήταν διάδικος, αλλά παρεμβαίνουσα στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου[67].

148. Βάσει του άρθρου 56, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού, για να μπορεί ο παρεμβαίνων πρωτοδίκως (πλην κράτους μέλους ή θεσμικού οργάνου της Ένωσης) να ασκήσει αίτηση αναιρέσεως κατά απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, πρέπει η απόφαση να «θίγει απ' ευθείας» το πρόσωπο αυτό.

149. Όπως επισημαίνουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, κατά την ημερομηνία έκδοσης της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ο επίδικος κανονισμός είχε ήδη ακυρωθεί, έναντι της Changmao Biochemical Engineering, με την απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372), η οποία έχει πλέον καταστεί αμετάκλητη.

67 Βλ. σημείο 20 ανωτέρω.

150. Ωστόσο, επισημαίνω ότι στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση η ακύρωση του επίδικου κανονισμού δεν έχει περιορισμένο πεδίο εφαρμογής [68].

151. Σημειώνω επίσης ότι, κατά τη νομολογία, το θεσμικό όργανο του οποίου η πράξη κηρύχθηκε άκυρη με δικαστική απόφαση οφείλει, προκειμένου να συμμορφωθεί με την υποχρέωσή του που απορρέει από το άρθρο 266, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης αυτής και να σεβαστεί όχι μόνο το διατακτικό της απόφασης, αλλά και το σκεπτικό το οποίο οδήγησε στο διατακτικό και συνιστά το αναγκαίο του στήριγμα, υπό την έννοια ότι είναι απαραίτητο για να προσδιοριστεί η ακριβής έννοια του ζητήματος που κρίθηκε με το διατακτικό [69].

152. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ο επίδικος κανονισμός ακυρώθηκε για τον λόγο ότι το Συμβούλιο, καθορίζοντας αρχικά την κανονική αξία, όσον αφορά τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ, με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή, και εν συνεχεία χρησιμοποιώντας, κατά την έρευνα επανεξέτασης που είχε ως αποτέλεσμα την έκδοση του επίδικου κανονισμού, μια κατασκευασμένη κανονική αξία η οποία καθορίστηκε, κατ' ουσίαν, με βάση το κόστος παραγωγής στην Αργεντινή, μετέβαλε τη μεθοδολογία και, ως εκ τούτου, παρέβη το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή, προκειμένου να συμμορφωθεί προς την προβλεπόμενη στο άρθρο 266, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ υποχρέωσή της να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, θα πρέπει να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία και να υπολογίσει εκ νέου την κανονική αξία με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή [70].

153. Δεδομένου ότι, όπως επισημάνθηκε στο σημείο 150 ανωτέρω, η ακύρωση του επίδικου κανονισμού δεν έχει περιορισμένο πεδίο εφαρμογής, η Επιτροπή θα πρέπει, προκειμένου να εκτελέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να υπολογίσει εκ νέου την κανονική αξία με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή όχι μόνο για τη Ninghai Organic Chemical Factory, *αλλά και για την Changmao Biochemical Engineering*.

154. Αντιθέτως, με την απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372), ο επίδικος κανονισμός ακυρώθηκε για τον λόγο ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή, με την άρνησή τους να παράσχουν στην Changmao Biochemical Engineering στοιχεία σχετικά με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, παρέβησαν το άρθρο 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνας. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή, προκειμένου να συμμορφωθεί προς την υποχρέωσή της να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης εκείνης, θα πρέπει να παράσχει στην Changmao Biochemical Engineering πρόσβαση στα στοιχεία αυτά και να της προσφέρει τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις συναφώς.

155. Επομένως, τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προς εκτέλεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης διαφέρουν από τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372).

68 Το σημείο 1 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης δεν ακυρώνει τον επίδικο κανονισμό μόνον έναντι της Ninghai Organic Chemical Factory. Ακυρώνει τον κανονισμό χωρίς κανέναν περιορισμό όσον αφορά τα αποτελέσματα της ακύρωσης αυτής. Ο λόγος είναι ότι η προσφυγή ασκήθηκε από παραγωγούς της Ένωσης και όχι από παραγωγό-εξαγωγέα, ο οποίος θα μπορούσε να ζητήσει την ακύρωση του επίδικου κανονισμού μόνον έναντι του ιδίου.

69 Αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 2000, Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου (C-458/98 P, EU:C:2000:531, σκέψη 81), της 28ης Ιανουαρίου 2016, CM Eurologistik και GLS (C-283/14 και C-284/14, EU:C:2016:57, σκέψη 49), και της 14ης Ιουνίου 2016, Επιτροπή κατά McBride κ.λπ. (C-361/14 P, EU:C:2016:434, σκέψη 35).

70 Μολονότι δεν απόκειται στα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης να υποκαθιστούν το εκάστοτε θεσμικό όργανο, καθορίζοντας τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την εκτέλεση των αποφάσεών τους (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα E. Tanchev στην υπόθεση National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου, C-600/16 P, EU:C:2018:227), πάντως τα μέτρα αυτά θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη –και να συνάδουν με– το διατακτικό και το σκεπτικό της επίμαχης απόφασης (απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2016, CM Eurologistik και GLS, C-283/14 και C-284/14, EU:C:2016:57, σκέψεις 76 και 77).

156. Κατά συνέπεια, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση θίγει άμεσα την Changmao Biochemical Engineering λόγω της υποχρέωσης της Επιτροπής, προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απόφαση αυτή, να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία και να υπολογίσει εκ νέου την κανονική αξία με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή.

157. Το συμπέρασμα αυτό συνάδει με την απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2003, International Power κ.λπ. κατά NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P και C-180/01 P, EU:C:2003:534). Με την απόφαση εκείνη το Δικαστήριο έκρινε ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία ακυρώθηκε απορριπτική απόφαση της Επιτροπής επί καταγγελίας που είχε υποβληθεί κατά τριών επιχειρήσεων έθιγε άμεσα τις τρεις αυτές επιχειρήσεις. Ο λόγος ήταν ότι, «σε εκτέλεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή [όφειλε] να προβεί σε νέα εξέταση της καταγγελίας» και ότι «[κ]ατά το πέρας της εξετάσεως αυτής, [ήταν] πιθανόν να εκδοθεί από την Επιτροπή πράξη μη ευνοϊκή για τις [τρεις επιχειρήσεις], με ενδεχόμενο να ασκηθούν κατ' αυτών αγωγές αποζημιώσεως ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων»[71].

158. Στην υπό κρίση υπόθεση, η Changmao Biochemical Engineering υποστηρίζει ότι ο υπολογισμός της κανονικής αξίας με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή θα είχε ως αποτέλεσμα την επιβολή δασμού αισθητά υψηλότερου από τον συντελεστή του 13,1 % που επιβλήθηκε με τον επίδικο κανονισμό. Ο ισχυρισμός αυτός δεν έχει αμφισβητηθεί από τους άλλους διαδίκους. Επομένως, όπως και στην περίπτωση της προαναφερθείσας στο προηγούμενο σημείο απόφασης, υπάρχει ο κίνδυνος τα μέτρα που θα λάβει η Επιτροπή σε εκτέλεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης να είναι δυσμενή για την Changmao Biochemical Engineering και να ασκηθούν εναντίον της τελευταίας αγωγές με αίτημα για την καταβολή του δασμού αυτού.

159. Το συμπέρασμα που συνήγαγα στο σημείο 156 ανωτέρω δεν κλονίζεται από το επιχείρημα των Distillerie Bonollo κ.λπ. ότι η Changmao Biochemical Engineering δεν θίγεται από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, αλλά από τα μέτρα που θα ληφθούν για την εκτέλεσή της, πράγμα που συνεπάγεται ότι η Changmao Biochemical Engineering θα θιγεί άμεσα από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κατά την έννοια του άρθρου 56, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού, μόνον όταν θεσπιστούν τα εν λόγω μέτρα.

160. Τούτο διότι το παραδεκτό αίτησης αναιρέσεως που ασκείται από παρεμβαίνοντα πρωτοδίκως κατά απόφασης με την οποία ακυρώθηκε πράξη της Ένωσης δεν εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι το αρμόδιο θεσμικό όργανο έχει εκπληρώσει την απορρέουσα από το άρθρο 266 ΣΛΕΕ υποχρέωσή του να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης αυτής. Συγκεκριμένα, το άρθρο 56, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού δεν προβλέπει τέτοια προϋπόθεση. Η διάταξη αυτή απλώς απαιτεί «η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου» να θίγει άμεσα τον παρεμβαίνοντα πρωτοδίκως. Επομένως, προκειμένου να κριθεί αν συντρέχει τέτοια περίπτωση, μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνον η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και η απορρέουσα από την απόφαση που ακυρώνει πράξη της Ένωσης υποχρέωση του αρμόδιου θεσμικού οργάνου να λάβει τα μέτρα τα οποία συνεπάγεται η εκτέλεσή της. Δεν λαμβάνονται υπόψη αυτά καθ' εαυτά τα μέτρα ούτε το κατά πόσον ελήφθησαν εγκαίρως ούτε το αν με αυτά εκτελείται προσηκόντως η απόφαση.

161. Είναι αληθές ότι η Changmao Biochemical Engineering θα έχει τη δυνατότητα να ζητήσει την ακύρωση των μέτρων που θα ληφθούν σε εκτέλεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Ωστόσο, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζουν οι Distillerie Bonollo κ.λπ., αυτό δεν σημαίνει ότι η Changmao Biochemical Engineering θα έχει «και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο». Συγκεκριμένα, σε περίπτωση που η τελευταία προβάλει, προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως κατά των μέτρων εκτέλεσης της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, λόγο επί του οποίου το Γενικό Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί, ο λόγος αυτός θα είναι απαράδεκτος, καθότι θα παραβιάζει την αρχή του δεδικασμένου[72].

71 Απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2003, International Power κ.λπ. κατά NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P και C-180/01 P, EU:C:2003:534, σκέψη 52).

72 Βλ. απόφαση της 25ης Ιουνίου 2010, Imperial Chemical Industries κατά Επιτροπής (T-66/01, EU:T:2010:255, σκέψεις 196 έως 211).

162. Σημειώνω επίσης ότι, σε περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, η πράξη της Ένωσης που ακυρώθηκε με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου είναι κανονισμός, η υποχρέωση του αρμόδιου θεσμικού οργάνου να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της δικαστικής απόφασης γεννάται μόνον από την ημερομηνία απόρριψης της αίτησης αναιρέσεως[73]. Επομένως, αν γίνει δεκτή η άποψη των Distillerie Bonollo κ.λπ., το παραδεκτό της αίτησης αναιρέσεως που ασκείται από παρεμβαίνοντα πρωτοδίκως θα εξαρτάται, στην περίπτωση αυτή, από την καλή προαίρεση του αρμόδιου οργάνου να εκτελέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

163. Επομένως, είναι άνευ σημασίας ότι η Επιτροπή δεν έχει λάβει ακόμη τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ή της απόφασης της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372)[74].

164. Είναι επίσης άνευ σημασίας ότι, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 349/2012, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 28 Ιουνίου 2018, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/921[75], ο οποίος διατηρεί σε ισχύ τον δασμό 10,1 % που επιβλήθηκε στην Changmao Biochemical Engineering με τον κανονισμό 349/2012[76].

165. Καταλήγω λοιπόν στο συμπέρασμα ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι παραδεκτή.

2. Επί του παραδεκτού του μοναδικού λόγου αναιρέσεως

166. Πρώτον, είναι απορριπτέα η ένσταση των Distillerie Bonollo κ.λπ. με την οποία προβάλλεται ότι με το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως επαναλαμβάνονται απλώς τα επιχειρήματα που προέβαλε το Συμβούλιο πρωτοδίκως. Όπως επισήμανα στο σημείο 63 ανωτέρω, τα νομικά ζητήματα που εξετάστηκαν πρωτοδίκως μπορούν να προβληθούν εκ νέου στο πλαίσιο αίτησης αναιρέσεως. Υπενθυμίζω ότι η αίτηση αναιρέσεως βάλλει κατά συγκεκριμένων σκέψεων της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ήτοι, όσον αφορά το επιχείρημα ότι δεν υπήρξε μεταβολή μεθοδολογίας, κατά της σκέψης 132· όσον αφορά το επιχείρημα ότι οι διαφορές μεταξύ Αργεντινής και Κίνας ως προς τη διαδικασία παραγωγής τρυγικού οξέος πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της δίκαιης κανονικής αξίας, κατά των σκέψεων 132 και 135 έως 137· όσον αφορά το επιχείρημα ότι υπήρξε μεταβολή των συνθηκών, κατά της σκέψης 134· και, όσον αφορά το

73 Τούτο προκύπτει από το άρθρο 60, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού, το οποίο προβλέπει ότι, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 280 ΣΛΕΕ, οι αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου με τις οποίες ακυρώνεται κανονισμός δεν επιφέρουν αποτελέσματα παρά μόνον από την ημερομηνία απόρριψης της αίτησης αναιρέσεως.

74 Με ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 2017, η Επιτροπή κήρυξε την επανέναρξη της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση του επίδικου κανονισμού, προκειμένου να εφαρμοστεί η απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372) [ανακοίνωση σχετικά με την απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017 στην υπόθεση T-442/12 σε σχέση με τον [επίδικο κανονισμό], ΕΕ 2017, C 296, σ. 16]. Κατά την ανακοίνωση αυτή, η επανέναρξη περιορίστηκε κατ' αντικείμενο στην εφαρμογή της εν λόγω απόφασης.

75 Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/921 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 2018, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τρυγικού οξέος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας έπειτα από επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2018, L 164, σ. 14).

76 Στο πλαίσιο επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος μέτρων, η Επιτροπή δύναται μόνο να διατηρήσει σε ισχύ ή να καταργήσει τους δασμούς αντιντάμπινγκ που είχαν προηγουμένως επιβληθεί, αλλά δεν μπορεί να τους τροποποιήσει, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού. Δεδομένου ότι ο επίδικος κανονισμός, ο οποίος τροποποιεί τον κανονισμό 349/2012, ακυρώθηκε με την απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου (T-442/12, EU:T:2017:372), και ότι τα αποτελέσματα του κανονισμού αυτού δεν διατηρήθηκαν σε ισχύ με την απόφαση εκείνη μέχρι την εκτέλεσή της από την Επιτροπή, η τελευταία όφειλε να διατηρήσει σε ισχύ τον δασμό 10,1 % τον οποίο επέβαλε ο κανονισμός 349/2012 στην Changmao Biochemical Engineering. Αντιθέτως, ο κανονισμός 2018/921 διατηρεί σε ισχύ τον συντελεστή 8,3 % που επιβλήθηκε στη Ninghai Organic Chemical Factory με τον επίδικο κανονισμό. Τούτο διότι, μολονότι ο κανονισμός αυτός ακυρώθηκε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, τα αποτελέσματά του διατηρούνται με την απόφαση εκείνη έναντι της Ninghai Organic Chemical Factory, μέχρις ότου το αρμόδιο θεσμικό όργανο τηρήσει την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 266 ΣΛΕΕ (πράγμα το οποίο, όπως εκτέθηκε στο σημείο 162 ανωτέρω, οφείλει να πράξει μόνον όταν και εφόσον απορριφθεί η υπό εξέταση αίτηση αναιρέσεως).

επιχείρημα ότι, αν η μεθοδολογία που εφαρμόστηκε κατά την αρχική έρευνα εφαρμοστεί σε όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ στο πλαίσιο της έρευνας επανεξέτασης, τούτο θα άρει κάθε διάκριση μεταξύ συνεργάσιμων και μη συνεργάσιμων παραγωγών-εξαγωγέων, κατά των σκέψεων 139 έως 141.

167. Δεύτερον, στον βαθμό που η ένσταση των Distillerie Bonollo κ.λπ. ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το επιχείρημα ότι επήλθε μεταβολή των συνθηκών είναι απαράδεκτο για τον λόγο ότι πρόκειται για πραγματικό ζήτημα, η ένσταση αυτή πρέπει να απορριφθεί. Κατά την άποψή μου, αποτελεί νομικό ζήτημα το κατά πόσον συνιστά μεταβολή των συνθηκών, κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, το γεγονός ότι αναγνωρίστηκε ΚΟΑ στους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς και εν συνεχεία το καθεστώς αυτό ανακλήθηκε.

168. Τρίτον, μολονότι συμφωνώ με τις Distillerie Bonollo κ.λπ. ότι τυχόν ισχυρισμός περί προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας θα ήταν απαράδεκτος, καθότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί του ισχυρισμού αυτού στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, φρονώ ότι τέτοιος ισχυρισμός δεν έχει προβληθεί με την αίτηση αναιρέσεως. Η αίτηση αναιρέσεως εκθέτει εν συντομία, στο εισαγωγικό μέρος του τρίτου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως, ότι τα συμπεράσματα του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την κανονική αξία «δεν συνάδουν με την πάγια νομολογία […] για τη διασφάλιση της δίκαιης συγκρίσεως τιμών *και του σεβασμού του δικαιώματος άμυνας των εξαγωγέων*» [77]. Η Changmao Biochemical Engineering δεν προέβαλε, με τη σύντομη αυτή διατύπωση και ελλείψει άλλων στοιχείων, ισχυρισμό περί προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας.

169. Τέταρτον, το επιχείρημα ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας, στη σκέψη 141 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η ίδια κανονική αξία εφαρμόζεται σε όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς όταν καθορίζεται με βάση στοιχεία που αφορούν ανάλογη χώρα δεν είναι, όπως υποστηρίζουν οι Distillerie Bonollo κ.λπ., απαράδεκτο για τον λόγο ότι βάλλει κατά επικουρικής βάσης του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης [78]. Όπως οι ίδιες οι Distillerie Bonollo κ.λπ. αφήνουν να εννοηθεί, είναι αλυσιτελές.

170. Κατά συνέπεια, ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως είναι, στο σύνολό του, παραδεκτός.

3. Επί της ουσίας

171. Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σε όλες τις έρευνες επανεξέτασης που διεξάγονται δυνάμει του εν λόγω άρθρου, η Επιτροπή εφαρμόζει, εφόσον δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, την ίδια μεθοδολογία που έχει εφαρμοστεί και για την έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού, λαμβανομένου δεόντως υπόψη, μεταξύ άλλων, του άρθρου 2 του ίδιου κανονισμού.

172. Κατά πάγια νομολογία, η εξαίρεση που επιτρέπει στα θεσμικά όργανα να εφαρμόζουν, κατά τη διαδικασία επανεξέτασης, μεθοδολογία διαφορετική από εκείνη που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα, όταν οι συνθήκες έχουν μεταβληθεί, πρέπει αναγκαστικά να ερμηνεύεται στενά [79].

77 Η υπογράμμιση δική μου.

78 Βλ. σημείο 208 κατωτέρω.

79 Αποφάσεις της 19ης Σεπτεμβρίου 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου (C-15/12 P, EU:C:2013:572, σκέψη 17), και της 18ης Σεπτεμβρίου 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψη 43).

173. Στην υπό κρίση υπόθεση, κατά την έρευνα που οδήγησε στην έκδοση του κανονισμού 130/2006, η κανονική αξία καθορίστηκε, όσον αφορά τους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους αναγνωρίστηκε ΚΟΑ, με βάση τις πραγματικές εγχώριες τιμές πώλησης, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού [80], ενώ, όσον αφορά τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ, η κανονική αξία υπολογίστηκε με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης σε ανάλογη χώρα, ήτοι στην Αργεντινή, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του ίδιου κανονισμού [81].

174. Αντιθέτως, κατά την έρευνα που οδήγησε στην έκδοση του επίδικου κανονισμού, δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ στους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς. Ως εκ τούτου, η κανονική αξία δεν μπορούσε πλέον να καθοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού. Υπολογίστηκε, κατ' ουσίαν, με βάση το κόστος παραγωγής στην Αργεντινή, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του εν λόγω κανονισμού [82].

175. Με τον μοναδικό της λόγο αναιρέσεως, η Changmao Biochemical Engineering υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, επειδή χρησιμοποίησε, κατά την έρευνα επανεξέτασης, κατασκευασμένη κανονική αξία για τους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, η οποία βασίστηκε στο κόστος παραγωγής στην Αργεντινή, ενώ, κατά την αρχική έρευνα, είχε καθορίσει την κανονική αξία για τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν έχει αναγνωριστεί ΚΟΑ με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή.

176. Ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως υποδιαιρείται σε τρία σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η Changmao Biochemical Engineering ισχυρίζεται ότι δεν επήλθε μεταβολή μεθοδολογίας και ότι, εν πάση περιπτώσει, οι συνθήκες έχουν μεταβληθεί, οπότε το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

177. Φρονώ ότι το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτό.

178. Σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η Changmao Biochemical Engineering [83], υπήρξε μεταβολή μεθοδολογίας κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

179. Κατά τη νομολογία, μεταβολή μεθοδολογίας κατά την έννοια της διάταξης αυτής υφίσταται όταν, κατά την αρχική έρευνα, η τιμή εξαγωγής καθορίστηκε με βάση τις πραγματικές τιμές εξαγωγής προς την Ένωση, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, ενώ, κατά την έρευνα επανεξέτασης, καθορίστηκε κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής με βάση τις πραγματικές τιμές εξαγωγής προς τρίτες χώρες σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 9, του εν λόγω κανονισμού [84]. Ομοίως, συντρέχει περίπτωση μεταβολής της μεθοδολογίας όταν, κατά την αρχική έρευνα, το Συμβούλιο

80 Αιτιολογικές σκέψεις 18 έως 28 του κανονισμού 1295/2005 και αιτιολογική σκέψη 13 του κανονισμού 130/2006.

81 Αιτιολογικές σκέψεις 29 έως 34 του κανονισμού 1295/2005 και αιτιολογική σκέψη 13 του κανονισμού 130/2006.

82 Αιτιολογικές σκέψεις 27 έως 29 του επίδικου κανονισμού.

83 Για λόγους σαφήνειας, επισημαίνω ότι η Changmao Biochemical Engineering ισχυρίζεται ότι ο υπολογισμός της κανονικής αξίας, όχι με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή, αλλά με βάση το κόστος παραγωγής στην Αργεντινή, όσον αφορά τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ, συνιστά μεταβολή μεθοδολογίας. Δεν ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι της αναγνωρίστηκε ΚΟΑ κατά την αρχική έρευνα, αλλά το καθεστώς αυτό ανακλήθηκε κατά την έρευνα επανεξέτασης, συνιστά, αυτό καθ' εαυτό, μεταβολή μεθοδολογίας ασυμβίβαστη με το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

84 Απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψεις 21, 44 και 59), και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Cruz Villalón στην υπόθεση Valimar (C-374/12, EU:C:2014:118, σημείο 78).

υπολόγισε την κανονική αξία με βάση τις πραγματικές τιμές εξαγωγής ενός παραγωγού εγκατεστημένου σε ανάλογη τρίτη χώρα και με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης του παραγωγού αυτού, ενώ, κατά την έρευνα επανεξέτασης, το Συμβούλιο καθόρισε την κανονική αξία με βάση το κόστος παραγωγής του ίδιου παραγωγού [85].

180. Στην υπό κρίση υπόθεση, κατά την αρχική έρευνα, η κανονική αξία καθορίστηκε, όσον αφορά τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ, με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή, ενώ, κατά την έρευνα επανεξέτασης, υπολογίστηκε, όσον αφορά τους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, οι οποίοι δεν ήταν πλέον επιλέξιμοι για να τους αναγνωριστεί ΚΟΑ, κατ' ουσίαν, με βάση το κόστος παραγωγής στην Αργεντινή. Υπό το πρίσμα της νομολογίας που μνημονεύθηκε στο προηγούμενο σημείο, φρονώ ότι τούτο συνιστά μεταβολή μεθοδολογίας κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

181. Επιπλέον, κατά την άποψή μου, δεν αποδείχθηκε ότι οι συνθήκες έχουν μεταβληθεί.

182. Έχει κριθεί, ειδικότερα, ότι η ανάληψη υποχρέωσης ως προς την κατώτατη τιμή (που είχε ως αποτέλεσμα οι πραγματικές τιμές εξαγωγής προς την Ένωση να μην είναι πλέον αξιόπιστες και να πρέπει, κατά την έρευνα επανεξέτασης, να υπολογιστεί πλασματική τιμή εξαγωγής με βάση τις τιμές εξαγωγής προς τρίτες χώρες) [86] ή μια σημαντική εξέλιξη στο κόστος παραγωγής των οικείων προϊόντων [87] συνιστούν μεταβολή των συνθηκών κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού [88].

183. Ωστόσο, η Changmao Biochemical Engineering αναφέρει απλώς ότι έχει επέλθει σημαντική μεταβολή των συνθηκών και ότι τούτο αποδεικνύεται από το γεγονός ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή της αναγνώρισαν ΚΟΑ κατά την αρχική έρευνα, αλλά ανακάλεσαν το καθεστώς αυτό κατά την έρευνα επανεξέτασης. Τούτο δεν αρκεί, κατά την άποψή μου, για να αποδειχθεί μεταβολή των συνθηκών κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

184. Ειδικότερα, επισημαίνω ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 27 του επίδικου κανονισμού, ο λόγος για τον οποίο αποφασίστηκε, κατά την έρευνα επανεξέτασης, να χρησιμοποιηθεί κατασκευασμένη κανονική αξία με βάση το κόστος παραγωγής στην Αργεντινή, αντί να χρησιμοποιηθούν οι εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή, ήταν η ύπαρξη «διαφοράς στη μέθοδο παραγωγής μεταξύ της Αργεντινής και της [Κίνας], η οποία [είχε] σημαντικό αντίκτυπο στις τιμές και στο κόστος». Όπως διευκρινίζει η Changmao Biochemical Engineering, ενώ στην Αργεντινή το τρυγικό οξύ παρασκευάζεται από υποπροϊόντα οινοποίησης, στην Κίνα παράγεται με χημική σύνθεση. Ωστόσο, από τον κανονισμό 349/2012 προκύπτει ότι οι διαφορές ως προς τη διαδικασία και το κόστος παραγωγής του τρυγικού οξέος υφίσταντο ήδη κατά τον χρόνο διενέργειας της αρχικής έρευνας [89]. Δεν υποστηρίχθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι μεταξύ της περιόδου αρχικής έρευνας και της περιόδου ενδιάμεσης επανεξέτασης επήλθε μεταβολή του κόστους παραγωγής τρυγικού οξέος στην Αργεντινή και/ή στην Κίνα. Επομένως, κατά την άποψή μου, δεν αποδείχθηκε ότι οι συνθήκες μεταβλήθηκαν κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

85 Απόφαση της 18ης Μαρτίου 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise και Shanghai Adeptech Precision κατά Συμβουλίου (T-299/05, EU:T:2009:72, σκέψεις 170 έως 172). Βλ., επίσης, αποφάσεις της 8ης Ιουλίου 2008, Huvis κατά Συμβουλίου (T-221/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:258, σκέψεις 27, 28 και 43), και της 16ης Δεκεμβρίου 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου (T-423/09, EU:T:2011:764, σκέψη 57).

86 Απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, σκέψεις 45 έως 49).

87 Απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2018, CHEMK και KF κατά Επιτροπής (T-487/14, EU:T:2018:792, σκέψη 63).

88 Βλ., επίσης, απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου (T-423/09, EU:T:2011:764, σκέψη 63).

89 Αναφέρομαι στην αιτιολογική σκέψη 26 του κανονισμού 349/2012, κατά την οποία «οι διαφορετικές παραγωγικές διαδικασίες μεταξύ Αργεντινής και Κίνας και η απορρέουσα επίπτωση στο κόστος και στην αξία του υπό εξέταση προϊόντος είχαν ήδη εξετασθεί προσεκτικά στην αρχική έρευνα».

185. Ωστόσο, φρονώ ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 135 έως 137 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, δεν αιτιολόγησε καταλλήλως και επαρκώς το συμπέρασμά του ότι η εφαρμογή της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα δεν θα αντέβαινε στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού.

186. Υπενθυμίζω ότι το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού απαιτεί από την Επιτροπή να εφαρμόζει, κατά την ενδιάμεση επανεξέταση, την ίδια μεθοδολογία που έχει εφαρμοσθεί και στην αρχική έρευνα, «λαμβανομένου δεόντως υπόψη του άρθρου 2, και ιδιαίτερα των παραγράφων 11 και 12 του εν λόγω άρθρου, όπως επίσης των διατάξεων του άρθρου 17».

187. Επισημαίνω ότι, στις περιπτώσεις που, όπως εν προκειμένω, δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, δεν αρκεί, για να δικαιολογηθεί η μεταβολή μεθοδολογίας, το να είναι η νέα μεθοδολογία καταλληλότερη από την προηγούμενη[90]. Αν δεν έχουν μεταβληθεί οι συνθήκες, μεταβολή μεθοδολογίας δικαιολογείται μόνον εάν η προηγούμενη μέθοδος δεν συνάδει με τα άρθρα 2 ή 17 του βασικού κανονισμού.

188. Συγκεκριμένα, από το γράμμα του άρθρου 11, παράγραφος 9, του εν λόγω κανονισμού και από τη νομολογία που μνημονεύεται στο σημείο 172 ανωτέρω προκύπτει ότι, κατά γενικό κανόνα, η μεθοδολογία η οποία εφαρμόστηκε κατά την αρχική έρευνα πρέπει να εφαρμόζεται και κατά την έρευνα επανεξέτασης, και μόνο κατ' εξαίρεση χρησιμοποιείται διαφορετική μεθοδολογία κατά την έρευνα επανεξέτασης. Αν γινόταν δεκτό ότι μια νέα μεθοδολογία θα μπορεί, χωρίς να έχουν μεταβληθεί οι συνθήκες, να εφαρμοστεί κατά τη διαδικασία επανεξέτασης, *ακόμη και χωρίς να έχει κριθεί ότι η προηγούμενη μεθοδολογία δεν συνάδει με τα άρθρα 2 ή 17 του βασικού κανονισμού*, η εξαίρεση θα μετατρεπόταν σε κανόνα.

189. Επομένως, πρέπει να κριθεί κατά πόσον η εφαρμογή, κατά την έρευνα επανεξέτασης, της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα θα αντέβαινε στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού.

190. Με βάση τη νομολογία, απόκειται στο Συμβούλιο να αποδείξει ότι η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα αντέβαινε στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού[91].

191. Ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το Συμβούλιο υποστήριξε ότι, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών ως προς τη διαδικασία παραγωγής τρυγικού οξέος στην Αργεντινή και στην Κίνα[92], δεν μπορούσε να εφαρμόσει, κατά την έρευνα επανεξέτασης, τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα χωρίς να παραβεί το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, το οποίο απαιτεί να είναι δίκαιη η σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας. Το Συμβούλιο ισχυρίστηκε ότι η σύγκριση μεταξύ, αφενός, της κανονικής αξίας, η οποία υπολογίστηκε με τη χρησιμοποίηση των εγχώριων τιμών πώλησης στην Αργεντινή και, ως εκ τούτου, στηρίχθηκε σε στοιχεία που αφορούσαν τη φυσική διαδικασία παραγωγής, και, αφετέρου, των *πραγματικών* τιμών εξαγωγής των δύο Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, οι οποίες αφορούσαν επομένως τη συνθετική διαδικασία παραγωγής, θα ήταν άδικη.

192. Στις σκέψεις 135 έως 137 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι η εφαρμογή της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα δεν καθιστούσε δυνατή τη δίκαιη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής, με το σκεπτικό, πρώτον, ότι, αν η σύγκριση αυτή ήταν άδικη, το Συμβούλιο και η

90 Απόφαση της 8ης Ιουλίου 2008, Huvis κατά Συμβουλίου (T-221/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:258, σκέψη 50).

91 Απόφαση της 8ης Ιουλίου 2008, Huvis κατά Συμβουλίου (T-221/05, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:258, σκέψη 51).

92 Βλ. σημείο 184 ανωτέρω.

Επιτροπή θα έπρεπε επίσης να τροποποιήσουν τον δασμό αντιντάμπινγκ που ίσχυε για τους λοιπούς παραγωγούς-εξαγωγείς, πράγμα που δεν έπραξαν, και, δεύτερον, ότι το τρυγικό οξύ που παρασκευάζεται με χημική σύνθεση εμφανίζει «τα ίδια χαρακτηριστικά και προορίζεται για τις ίδιες βασικές χρήσεις» με αυτό που παρασκευάζεται από υποπροϊόντα οινοποίησης.

193. Φρονώ ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε, στηριζόμενο αποκλειστικά στο σκεπτικό αυτό, να συναγάγει το συμπέρασμα ότι η εφαρμογή της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα «δεν [αντέβαινε] στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού» [93].

194. Πρώτον, το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν τροποποίησε τον δασμό που επιβλήθηκε στους λοιπούς παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ δεν αποδεικνύει ότι η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα δεν αντιβαίνει στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού. Μπορεί κάλλιστα να σημαίνει ότι το Συμβούλιο παρέβη τη διάταξη αυτή καθόσον δεν τροποποίησε τον δασμό που επιβλήθηκε στους λοιπούς παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ. Από τη συμπεριφορά του Συμβουλίου δεν μπορεί να συναχθεί κανένα συμπέρασμα όσον αφορά τη νομιμότητα της προηγούμενης ή της νέας μεθοδολογίας.

195. Δεύτερον, φρονώ ότι, προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να κρίνει ότι η εφαρμογή της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα δεν θα αντέβαινε στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, δεν αρκούσε απλώς η διαπίστωση ότι το τρυγικό οξύ που παρασκευάζεται με χημική σύνθεση «εμφανίζει τα ίδια χαρακτηριστικά και προορίζεται για τις ίδιες βασικές χρήσεις» με αυτό που παρασκευάζεται από υποπροϊόντα οινοποίησης. Τούτο διότι οι διαφορές ως προς τη διαδικασία παραγωγής τρυγικού οξέος στην Αργεντινή και στην Κίνα, στις οποίες στήριξε το Συμβούλιο τον ισχυρισμό ότι η εφαρμογή της προηγούμενης μεθοδολογίας θα αντέβαινε στο άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, έχουν, κατά την αιτιολογική σκέψη 27 του επίδικου κανονισμού [94], «σημαντικό αντίκτυπο στις τιμές και στο κόστος».

196. Επιπλέον, επισημαίνω ότι οι διαφορές ως προς τη διαδικασία παραγωγής είναι ο λόγος για τον οποίο, με τον επίδικο κανονισμό, τροποποιήθηκε η μεθοδολογία και υπολογίστηκε η κανονική αξία, όσον αφορά τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ, όχι με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή, αλλά βάσει του κόστους παραγωγής στην Αργεντινή [95]. Επομένως, φρονώ ότι, στο μέτρο που το Συμβούλιο επικαλείται τις διαφορές στη διαδικασία παραγωγής για να αποδείξει ότι η εφαρμογή της προηγούμενης μεθοδολογίας κατά την έρευνα επανεξέτασης θα ήταν παράνομη, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει όχι μόνον αν οι διαφορές αυτές καθιστούσαν άδικη τη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής, αλλά και αν οι διαφορές αυτές απέκλειαν τη χρησιμοποίηση των εγχώριων τιμών πώλησης στην Αργεντινή για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας. Μόνον αν το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, παρά τις διαφορές ως προς τη διαδικασία παραγωγής, οι εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, θα μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η εφαρμογή της προηγούμενης μεθοδολογίας δεν θα αντέβαινε στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού και ότι, κατά συνέπεια, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να εφαρμόσει νέα μεθοδολογία στον επίδικο κανονισμό.

197. Είναι αληθές ότι το Συμβούλιο, το οποίο φέρει το βάρος αποδείξεως του παράνομου χαρακτήρα της εφαρμογής της προηγούμενης μεθοδολογίας, ισχυρίστηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αποκλειστικώς ότι οι διαφορές στη διαδικασία παραγωγής δεν καθιστούσαν δυνατή τη δίκαιη σύγκριση που απαιτεί το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού· δεν ισχυρίστηκε ότι οι διαφορές αυτές απέκλειαν τη χρησιμοποίηση των εγχώριων τιμών πώλησης στην Αργεντινή κατά τον

93 Βλ. σκέψη 137 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.

94 Βλ. σημείο 184 ανωτέρω.

95 Κατά την αιτιολογική σκέψη 27 του επίδικου κανονισμού, «*εξαιτίας της διαφοράς στη μέθοδο παραγωγής μεταξύ της Αργεντινής και της [Κίνας], η οποία είχε σημαντικό αντίκτυπο στις τιμές και στο κόστος*, αποφασίστηκε να κατασκευαστεί η κανονική αξία και να μην χρησιμοποιηθούν οι τιμές των εγχώριων πωλήσεων [στην Αργεντινή]» (η υπογράμμιση δική μου).

υπολογισμό της κανονικής αξίας. Ωστόσο, φρονώ ότι τα δύο ζητήματα συνδέονται μεταξύ τους, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 42 του επίδικου κανονισμού, κατά την οποία «(ε)άν, για τον ίδιο υπολογισμό, *χρησιμοποιούνταν οι τιμές των εγχώριων πωλήσεων στην Αργεντινή* και στη συνέχεια προσαρμοζόταν η κανονική αξία και/ή η τιμή εξαγωγής βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10 του βασικού κανονισμού, δεν θα εξασφαλιζόταν σύγκριση επί ίσοις όροις» [96].

198. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε καταλλήλως και επαρκώς την κρίση που διατύπωσε στη σκέψη 137 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η μεθοδολογία η οποία χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχική έρευνα δεν αντέβαινε στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού.

199. Όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού έχει την έννοια ότι η απαίτηση εφαρμογής της ίδιας μεθοδολογίας κατά την αρχική έρευνα και κατά την έρευνα επανεξέτασης δεν αφορά τη μεθοδολογία που εφαρμόστηκε κατά την αρχική διαδικασία *στο σύνολό της* αλλά τη μεθοδολογία που εφαρμόστηκε, κατά την αρχική διαδικασία, για *κάθε παραγωγό-εξαγωγέα*.

200. Αν συνέτρεχε τέτοια περίπτωση, η κανονική αξία θα έπρεπε, κατά την έρευνα επανεξέτασης, να καθοριστεί, όσον αφορά τους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, με βάση τις πραγματικές εγχώριες τιμές πώλησής τους [97]. Ωστόσο, τούτο θα αντέβαινε στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι, όπως προέκυψε στο πλαίσιο της έρευνας επανεξέτασης, οι δύο Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς δεν είναι πλέον επιλέξιμοι για να τους αναγνωριστεί ΚΟΑ [98]. Επομένως, το Συμβούλιο θα μπορούσε να εφαρμόσει νέα μεθοδολογία χωρίς να παραβεί το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

201. Ωστόσο, το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού δεν μπορεί, κατά την άποψή μου, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η απαίτηση εφαρμογής, κατά την έρευνα επανεξέτασης, της μεθοδολογίας που εφαρμόστηκε κατά την αρχική έρευνα αφορά τη μεθοδολογία η οποία χρησιμοποιήθηκε για *κάθε παραγωγό-εξαγωγέα*. Πρώτον, η ως άνω ερμηνεία έρχεται σε αντίθεση με το γράμμα της διάταξης, δεδομένου ότι αυτή απαιτεί την εφαρμογή της ίδιας μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκε για «την έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού». Εξ ορισμού, η έρευνα αφορά όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς του επίμαχου προϊόντος. Από το γράμμα του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού ουδόλως προκύπτει ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ατομική κατάσταση των παραγωγών-εξαγωγέων. Δεύτερον, μολονότι, προκειμένου να «εξασφαλιστεί μεγαλύτερη συνοχή σε όλους τους τομείς», η Επιτροπή πρότεινε την κατάργηση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού λόγω, μεταξύ άλλων, του γεγονότος ότι «είχε συχνά ως αποτέλεσμα τη συνεχιζόμενη χρήση σαφώς παρωχημένων μεθοδολογιών» [99], η διάταξη αυτή δεν καταργήθηκε. Τούτο συνηγορεί υπέρ της ευρείας ερμηνείας του κανόνα του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Επομένως, ο κανόνας αυτός εφαρμόζεται στη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε κατά την έρευνα στο σύνολό της και όχι στη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε για κάθε παραγωγό-εξαγωγέα.

202. Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτό και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί.

96 Η υπογράμμιση δική μου.

97 Βλ. σημείο 173 ανωτέρω.

98 Το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού θέτει την απαίτηση ότι, στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες χωρίς οικονομία αγοράς, η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την πλασματική αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση. Με άλλα λόγια, η κανονική αξία δεν μπορεί, στην περίπτωση αυτή, να καθοριστεί με βάση τις πραγματικές εγχώριες τιμές πώλησης στην οικεία χώρα χωρίς οικονομία αγοράς.

99 Σημείο 2.6.2 της ανακοίνωσης της Επιτροπής στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της 10ης Απριλίου 2013, σχετικά με τον εκσυγχρονισμό των Μέσων Εμπορικής Άμυνας – Προσαρμογή των Μέσων Εμπορικής Άμυνας στις σύγχρονες ανάγκες της ευρωπαϊκής οικονομίας [COM(2013) 191 final]. Βλ. επίσης άρθρο 1, παράγραφος 5, στοιχείο β′, της πρότασης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση [του βασικού κανονισμού] και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 597/2009 του Συμβουλίου για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που υπεβλήθη στις 10 Απριλίου 2013 [COM(2013) 192 final].

203. Ωστόσο, χάριν πληρότητας, θα εξετάσω εν συντομία το δεύτερο και το τρίτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως.

204. Στο δεύτερο και το τρίτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως, η Changmao Biochemical Engineering προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας, στις σκέψεις 139 έως 141 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι το γεγονός ότι εφαρμόζεται η ίδια κανονική αξία σε όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ αίρει κάθε διάκριση μεταξύ συνεργάσιμων και μη συνεργάσιμων παραγωγών-εξαγωγέων.

205. Κατά την άποψή μου, το δεύτερο και το τρίτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν.

206. Στις σκέψεις 139 έως 141 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι, αν η κανονική αξία υπολογιζόταν με βάση τις εγχώριες τιμές πώλησης στην Αργεντινή όσον αφορά, αφενός, τους δύο Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που συνεργάστηκαν, και, αφετέρου, τους λοιπούς παραγωγούς-εξαγωγείς, οι οποίοι δεν συνεργάστηκαν, τούτο θα ήρε κάθε διάκριση μεταξύ συνεργάσιμων και μη συνεργάσιμων παραγωγών-εξαγωγέων. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, εξακολουθεί να υφίσταται διάκριση, δεδομένου ότι οι συνεργάσιμοι παραγωγοί μπορούν να τύχουν εξατομικευμένης μεταχείρισης δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, ενώ οι μη συνεργάσιμοι παραγωγοί δεν μπορούν να τύχουν τέτοιας μεταχείρισης.

207. Καθόσον η Changmao Biochemical Engineering ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι οι συνεργάσιμοι παραγωγοί-εξαγωγείς μπορούν, σε αντίθεση με τους μη συνεργάσιμους παραγωγούς-εξαγωγείς, να τύχουν εξατομικευμένης μεταχείρισης δεν καθιστά δυνατή τη διάκριση μεταξύ συνεργάσιμων και μη συνεργάσιμων παραγωγών-εξαγωγέων *όσον αφορά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας*, το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές. Είναι αληθές ότι, όταν ένας παραγωγός-εξαγωγέας τυγχάνει εξατομικευμένης μεταχείρισης δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, εφαρμόζεται η εθνική κανονική αξία που ισχύει για όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ, καίτοι πάντως υπολογίζεται ένα εξατομικευμένο περιθώριο αντιντάμπινγκ με βάση τις πραγματικές τιμές εξαγωγής του εν λόγω παραγωγού-εξαγωγέα. Ωστόσο, το υπό εξέταση ζήτημα στις σκέψεις 139 έως 141 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης δεν είναι το αν εφαρμόζεται η ίδια κανονική αξία σε όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ, ανεξάρτητα από το αν έχουν συνεργαστεί. Εφαρμόζεται, και τούτο αναγνωρίζεται από το Γενικό Δικαστήριο. Το ζήτημα είναι αν, *μολονότι εφαρμόζεται η ίδια κανονική αξία*, εντούτοις, η εξατομικευμένη μεταχείριση καθιστά δυνατή τη διάκριση μεταξύ συνεργάσιμων και μη συνεργάσιμων παραγωγών-εξαγωγέων.

208. Καθόσον η Changmao Biochemical Engineering ισχυρίζεται ότι δεν εφαρμόζεται η ίδια κανονική αξία σε όλους τους συνεργάσιμους παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ *στην περίπτωση που έχουν διαφορετικές διαδικασίες και κόστος παραγωγής*, το επιχείρημα αυτό είναι επίσης αλυσιτελές, για τον ίδιο λόγο.

209. Συνάγω το συμπέρασμα ότι το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτό. Ως εκ τούτου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί για τον λόγο αυτόν.

210. Κατά την άποψή μου, το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, σύμφωνα με τα όσα προβλέπει το άρθρο 61 του Οργανισμού. Για την επίλυση της διαφοράς απαιτείται επανεκτίμηση των περιστάσεων της υπόθεσης, υπό το πρίσμα των όσων εκτέθηκαν στα σημεία 185 έως 198 ανωτέρω, και πιο αρμόδιο για μια τέτοια εκτίμηση είναι το Γενικό Δικαστήριο.

211. Επομένως, η υπό κρίση υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προκειμένου αυτό να εξετάσει αν η εφαρμογή, κατά την έρευνα επανεξέτασης, της μεθοδολογίας που εφαρμόστηκε κατά την αρχική έρευνα θα αντέβαινε στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού. Εν συνεχεία, αν διαπιστώσει ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση και ότι, κατά συνέπεια, το Συμβούλιο μπορούσε να εφαρμόσει νέα μεθοδολογία κατά την έρευνα επανεξέτασης χωρίς να παραβεί το άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού αυτού, το Γενικό Δικαστήριο θα πρέπει να εξετάσει τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως.

VII. Επί των δικαστικών εξόδων

212. Καθότι προτείνω την αναπομπή της υπόθεσης στο Γενικό Δικαστήριο, το Δικαστήριο θα πρέπει να επιφυλαχτεί ως προς τα σχετικά με την παρούσα αναιρετική διαδικασία δικαστικά έξοδα.

213. Ωστόσο, το Δικαστήριο θα πρέπει να αποφανθεί επί των εξόδων που αφορούν τη διαδικασία της αντίθετης αίτησης αναιρέσεως.

214. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Ωστόσο, αν τούτο δικαιολογείται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ένας διάδικος φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και μέρος των εξόδων του αντιδίκου.

215. Στην υπό κρίση υπόθεση, η Επιτροπή ηττήθηκε καθόσον ζήτησε από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση για τον λόγο ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε άμεσα τις Distillerie Bonollo κ.λπ., πλην όμως νίκησε καθόσον ζήτησε από το Δικαστήριο να αναιρέσει το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, στο μέτρο που το σημείο αυτό προβλέπει τη λήψη των μέτρων που συνεπάγεται η εκτέλεση της εν λόγω απόφασης από το Συμβούλιο. Καθότι οι Distillerie Bonollo κ.λπ. υπέβαλαν σχετικό αίτημα, η Επιτροπή πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα τέσσερα πέμπτα των δικαστικών εξόδων των Distillerie Bonollo κ.λπ., ενώ οι Distillerie Bonollo κ.λπ. πρέπει να φέρουν το ένα πέμπτο των δικαστικών εξόδων τους.

216. Σύμφωνα με το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Συμβούλιο, το οποίο παρενέβη στη διαδικασία της αντίθετης αίτησης αναιρέσεως, πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά του αφορούν τη διαδικασία αυτή.

217. Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν ένας παρεμβαίνων πρωτοδίκως μετέχει στην αναιρετική διαδικασία, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι αυτός πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Καθότι η Changmao Biochemical Engineering μετείχε στη διαδικασία της αντίθετης αίτησης αναιρέσεως, πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά της που αφορούν τη διαδικασία αυτή.

VIII. Πρόταση

218. Προτείνω, συνεπώς, στο Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την απόφαση της 3ης Μαΐου 2018, Distillerie Bonollo κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-431/12, EU:T:2018:251)·

– να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

– να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα που αφορούν τη διαδικασία της κύριας αίτησης αναιρέσεως·

– να δεχθεί την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως, καθόσον με αυτή ζητείται η αναίρεση του σημείου 2 του διατακτικού της απόφασης της 3ης Μαΐου 2018, Distillerie Bonollo κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-431/12, EU:T:2018:251), στο μέτρο που το σημείο αυτό προβλέπει τη λήψη των μέτρων που συνεπάγεται η εκτέλεση της εν λόγω απόφασης από το Συμβούλιο·

– να απορρίψει την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά·

– να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδά της που αφορούν τη διαδικασία της αντίθετης αίτησης αναιρέσεως και να την υποχρεώσει να καταβάλει τα τέσσερα πέμπτα των δικαστικών εξόδων της Distillerie Bonollo SpA, της Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, της Distillerie Mazzari SpA και της Caviro Distillerie Srl που αφορούν τη διαδικασία αυτή·

– να καταδικάσει την Distillerie Bonollo SpA, την Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, την Distillerie Mazzari SpA και την Caviro Distillerie Srl στο ένα πέμπτο των δικαστικών εξόδων της που αφορούν τη διαδικασία της αντίθετης αίτησης αναιρέσεως, και

– να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd στα δικαστικά έξοδά τους που αφορούν τη διαδικασία της αντίθετης αίτησης αναιρέσεως.